

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ**

Кафедра теоретичної та комп'ютерної фізики імені А. В. Свідзинського

На правах рукопису

Бойко Василь Степанович

**РОЗРАХУНОК ФУНКЦІЙ ГРІНА В ТЕОРІЇ КВАНТОВИХ СИСТЕМ ІЗ
ДИСКРЕТНИМ СПЕКТРОМ**

**Спеціальність: 104 «Фізика та астрономія»
Освітньо-професійна програма «Фізика та астрономія»
Робота на здобуття освітнього ступеня «Магістр»**

Науковий керівник:

Шигорін Павло Павлович,

Кандидат фізико-математичних наук,
доцент

РЕКОМЕНДОВАНО ДО ЗАХИСТУ

Протокол № _____

засідання кафедри теоретичної та комп'ютерної
фізики імені А. В. Свідзинського

від _____ 2025 р.

Завідувач кафедри

_____ Сахнюк В.Є.

ЛУЦЬК 2025

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1_Методи обчислення функцій Гріна в квантовій механіці	5
1.1. Метод склеювання	5
1.2. Метод розкладу за власними функціями.....	9
1.3. Обчислення функції Гріна через пропагатор.....	10
Розділ 2_Побудова функцій Гріна для систем з дискретним спектром	13
2.1. Функція Гріна для частинки в δ - функційній	13
потенціальній ямі	13
2.2. Функції Гріна для частинки в потенціальній ямі	17
скінченної глибини	17
РОЗДІЛ 3_Функції Гріна в теорії SNS контакту	27
3.1. Тунельний ефект в надпровідниках.....	27
3.2. Функції Гріна в теорії SNS контакту	31
ВИСНОВКИ.....	42
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	43

ВСТУП

У багатьох задачах сучасної теоретичної фізики виявляється надзвичайно ефективною техніка функцій Гріна.

Метод функцій Гріна, вперше був запропонований Річардом Фейнманом [1] у квантовій електродинаміці і уже давно став універсальним у всій теоретичній фізиці. Знання діаграмної техніки і вміння використовувати функції Гріна є невід'ємною частиною освіти фізика-теоретика, незалежно від конкретної області його наукових інтересів.

В теорію конденсованого середовища, що вивчає квантові властивості твердих тіл та інших багаточастинкових систем, техніка функцій Гріна увійшла ще в середині 50-х років минулого століття. Переважна більшість досліджень у цій галузі були виконані за допомогою функцій Гріна. Застосування цих функцій в теорії твердого тіла докладно викладено в монографіях [2, 3, 13, 16].

При обчисленні функцій Гріна в квантовій механіці зазвичай користуються двома методами: методом склеювання та методом розкладу функцій Гріна за власними функціями даної задачі. Найбільшого поширення набув другий із цих методів. Обчислення функції Гріна у цьому методі умовно можна розкласти на два етапи. На першому етапі ми досліджуємо задачу на власні функції ψ_m та власні значення λ_m гамільтоніана. На другому етапі проводиться обчислення функції Гріна за формулою

$$G(\vec{r}, \vec{r}'; E) = \sum_{\lambda} \frac{\psi_{\lambda}^*(\vec{r}') \psi_{\lambda}(\vec{r})}{E - E_{\lambda}}.$$

Тут символ \sum_{λ} означає сумачію по дискретній частині спектру та інтегрування по його неперервній частині.

Зауважимо, що для більшості моделей, які розглядаються у квантовій механіці, дискретний спектр визначається з трансцендентного рівняння. Очевидно, що точний аналітичний розв'язок такого рівняння знайти неможливо. Тому виникає питання яким чином можна обчислити внесок у

функцію Гріна від дискретного спектру. Виявляється, що ця проблема розв'язується автоматично, оскільки така ж сума з протилежним знаком виникає внаслідок сумачії по полюсах при застосуванні теореми про рештки при обчисленні контурного інтеграла для “неперервної” складової. Таким чином доданок, що містить дискретний спектр, у кінцевий вираз для функції Гріна не увійде.

Актуальність дослідження: метод функцій Гріна є одним із основних інструментів теоретичного дослідження в теорії конденсованого стану.

Дослідження аспектів побудови функцій Гріна є одним із найважливіших завдань теоретичної та математичної фізики.

Мета і завдання дослідження: метою даної роботи є дослідження особливостей функцій Гріна для систем із дискретним спектром на прикладі потенціальної ями та SNS-контакту.

Об'єкт дослідження: функції Гріна.

Предмет дослідження: внесок складової від дискретного спектру у вираз для функції Гріна.

Наукова новизна: показано, що у виразі для функції Гріна частинки в потенціальній ямі скінченної глибини «дискретна» складова скорочується відповідною частиною «неперервної» складової.

Особистий внесок автора: проведено теоретичний розрахунок функції Гріна для частинки в потенціальній ямі скінченної глибини методом розкладу за власними функціями. Зроблено порівняльний аналіз із моделями δ -функційної потенціальної ями та SNS-контакту в картині квазічастинок.

РОЗДІЛ 1

Методи обчислення функцій Гріна в квантовій механіці

§ 1.1. Метод склеювання

Розпочнемо з способу, що використовується в одновимірному випадку і в інших випадках, які до нього зводяться після розділення змінних. Він ґрунтується на факті аналітичності функції Гріна поза спектром, тобто в площині рівняння Шрьодінгера

$$(\hat{H} - E)G(x, x', E) = 0, \quad (1.1)$$

$$\hat{H} = -\frac{\hbar^2}{2m} \frac{d^2}{dx^2} + V(x).$$

Як відомо з теорії лінійних диференціальних рівнянь другого порядку, у них існують два лінійно незалежних розв'язки, один з яких, $\varphi_1(x)$, задовольняє граничну умову на правому кінці або, якщо інтервал необмежений, являє собою функцію, що прямує до нуля при $x \rightarrow +\infty$, другий же розв'язок $\varphi_2(x)$ має такі ж властивості на лівому кінці інтервалу або при $x \rightarrow -\infty$. Індекс E при цих розв'язках ми не пишемо заради стислості запису, але пам'ятаємо, що зазначені властивості справедливі для комплексного E .

Функція Гріна може бути представлена як лінійна комбінація цих двох лінійно незалежних розв'язків

$$G(x, x', E) = A_1(x')\varphi_1(x) + A_2(x')\varphi_2(x),$$

при цьому коефіцієнти A_1 та A_2 залежать від x' . Якщо $x > x'$, в цьому розкладі слід покласти $A_2 \equiv 0$, оскільки поза спектром функція Гріна має прямувати до нуля при $x \rightarrow +\infty$. Таким чином,

$$G(x, x', E) = A_1(x')\varphi_1(x), \quad x > x'. \quad (1.2)$$

Аналогічним чином при $x < x'$ в розкладі слід покласти $B_1(x') \equiv 0$, тобто

$$G(x, x', E) = B_2(x')\varphi_2(x), \quad x < x'. \quad (1.3)$$

В подальшому індекси 1 та 2 при $A(x')$ та $B(x')$ відкидаємо. Тепер звернімося до неоднорідного рівняння

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \frac{d^2 G(x, x', E)}{dx^2} + V(x)G(x, x', E) - EG(x, x', E) = -\delta(x - x'),$$

і проінтегруємо його по x в границях $x' - \varepsilon, x' + \varepsilon, \varepsilon > 0$. Після граничного переходу $\varepsilon \rightarrow 0$ отримуємо

$$-\frac{\hbar^2}{2m} (G'(x'+0, x', E) - G'(x'-0, x', E)) = -1.$$

Таким чином, перша похідна функції Гріна при переході через діагональ $x = x'$ має стрибок

$$G'(x+0, x, E) - G'(x-0, x, E) = \frac{2m}{\hbar^2}, \quad (1.4)$$

сама ж функція Гріна неперервна. (Якби функція Гріна була розривна, в правій частині фігурувала δ' -функція). Обидві умови дають рівняння, які мають такий вигляд

$$\begin{cases} A(x)\varphi_1'(x) - B(x)\varphi_2'(x) = \frac{2m}{\hbar^2} \\ A(x)\varphi_1(x) - B(x)\varphi_2(x) = 0. \end{cases} \quad (1.5)$$

Звідси

$$A(x) = \frac{2m}{W\hbar^2} \varphi_2(x), \quad B(x) = \frac{2m}{W\hbar^2} \varphi_1(x), \quad W = \begin{vmatrix} \varphi_1'(x) & \varphi_2'(x) \\ \varphi_1(x) & \varphi_2(x) \end{vmatrix}.$$

Отже, остаточно отримуємо для функції Гріна формулу

$$G(x, x', E) = \frac{2m}{W\hbar^2} \begin{cases} \varphi_1(x)\varphi_2(x'), & x > x' \\ \varphi_1(x')\varphi_2(x), & x < x'. \end{cases} \quad (1.6)$$

Цей результат показує, що поза спектром функція Гріна скінченна при будь-яких x та x' . Підкреслимо її симетрію по x та x' . Зауважимо також, що вронскіан W фактично від x не залежить. Справді, маємо

$$\begin{aligned} -\frac{\hbar^2}{2m} \varphi_1''(x) + V(x)\varphi_1(x) &= E\varphi_1(x), \\ -\frac{\hbar^2}{2m} \varphi_2''(x) + V(x)\varphi_2(x) &= E\varphi_2(x). \end{aligned}$$

Домножаючи перше рівняння на $\varphi_2(x)$, друге — на $\varphi_1(x)$ та віднімаючи одне від другого, отримуємо

$$\varphi_2(x)\varphi_1''(x) - \varphi_1(x)\varphi_2''(x) = 0,$$

або

$$\frac{d}{dx} \left(\varphi_2(x)\varphi_1'(x) - \varphi_1(x)\varphi_2'(x) \right) = 0,$$

тобто

$$W = \begin{vmatrix} \varphi_1'(x) & \varphi_2'(x) \\ \varphi_1(x) & \varphi_2(x) \end{vmatrix} = \text{const.}$$

Цей давно відомий метод побудови функції Гріна з двох лінійно незалежних розв'язків рівняння Шрьодінгера, які мають відповідні аналітичні властивості, називають коротко методом склеювання.

Проілюструємо метод на прикладі вільної частинки.

$$-\frac{\hbar^2}{2m}\varphi'' = E\varphi, \quad -\infty < x < \infty.$$

Лінійно незалежні розв'язки даються формулами

$$\varphi_1(x) = \exp\left(\frac{i}{\hbar}\sqrt{2mEx}\right), \quad \varphi_2(x) = \exp\left(-\frac{i}{\hbar}\sqrt{2mEx}\right).$$

Тут $\text{Im}E > 0$ а \sqrt{E} визначений так, щоб уявна частина була позитивною.

Тоді $\varphi_1(x) \rightarrow 0$ при $x \rightarrow +\infty$, $\varphi_2(x) \rightarrow 0$ при $x \rightarrow -\infty$.

Вронскіан

$$W = \frac{i}{\hbar}\sqrt{2mE} \begin{vmatrix} \exp\left(\frac{i}{\hbar}\sqrt{2mEx}\right) & -\exp\left(-\frac{i}{\hbar}\sqrt{2mEx}\right) \\ \exp\left(\frac{i}{\hbar}\sqrt{2mEx}\right) & \exp\left(-\frac{i}{\hbar}\sqrt{2mEx}\right) \end{vmatrix} = 2\frac{i}{\hbar}\sqrt{2mE}.$$

За формулою (1.6)

$$G(x, x', -|E|) = -\frac{1}{\hbar}\sqrt{\frac{m}{2E}} \exp\left(\frac{i}{\hbar}\sqrt{2mE}|x - x'|\right). \quad (1.7)$$

Зауважимо, що при нашому визначенні кореня для $E = -|E|$ маємо $\sqrt{E} = i\sqrt{|E|}$, отже,

$$G(x, x', -|E|) = -\frac{1}{\hbar} \sqrt{\frac{m}{2|E|}} \exp\left(-\frac{1}{\hbar} \sqrt{2m|E|} |x - x'|\right),$$

тобто функція Гріна зберігає аналітичність; дійсна ж піввісь $E \geq 0$ являє собою лінію розрізу, заповнену неперервним спектром.

Не слід забувати, що отриманий розв'язок для функції Гріна вільної частинки визначений формулою (1.7) з точністю до розв'язку однорідного рівняння. Підбираючи так чи інакше цей розв'язок, можемо надати іншого вигляду функції Гріна. Покажемо, як отримати вигляд функції Гріна вільної частинки, корисний в теорії розсіяння. Для скорочення позначимо $\sqrt{2mE} = \hbar k$, де k має позитивну уявну частину

$$G(x, x', k) = \frac{m}{i\hbar^2 k} \exp(ik|x - x'|). \quad (1.7a)$$

Подальші дії провадимо з експонентою $\exp(ik|x|)$ змінюючи цей вираз на розв'язок однорідного рівняння, будемо поєднувати вихідну формулу з новою знаком \sim . Отже,

$$\exp(ik|x|) = \cos kx + i \operatorname{sign} x \sin kx \sim i \operatorname{sign} x \sin kx,$$

$$i(\theta(x) - \theta(-x)) \sin kx + i \sin kx = i(\theta(x) - \theta(-x)) \sin kx + i(\theta(x) + \theta(-x)) \sin kx = 2i\theta(x) \sin kx.$$

Остаточний вираз для функції Гріна має наступний вигляд:

$$G(x, x', k) = \begin{cases} \frac{2m}{\hbar^2 k} \sin k(x - x'), & x > x', \\ 0, & x < x'. \end{cases} \quad (1.7b)$$

§ 1.2. Метод розкладу за власними функціями

Перейдімо тепер до іншого способу побудови функції Гріна вільної частинки, а саме шляхом розкладу за повною системою власних векторів. Звичайно, у випадку функції Гріна вільної частинки можна для її обчислення скористатися методом Фур'є і шукати розв'язок у вигляді інтеграла Фур'є

$$G_E(x-x') = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \tilde{G}(q) e^{iq(x-x')} dq.$$

Але ми скористаємося вже готовим розкладом за власними функціями, які у випадку вільної частинки мають вигляд

$$\varphi_n(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi\hbar}} \exp\left(\frac{i}{\hbar} px\right).$$

Тому для функції Гріна вільної частинки отримуємо

$$G_E(x) = \frac{m}{\pi\hbar^2} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{e^{\frac{i}{\hbar} p(x-x')}}{E - \frac{p^2}{2m}} dp.$$

Після заміни змінної $p \rightarrow \hbar q$ та запровадження позначення

$$E = \frac{\hbar^2 k^2}{2m},$$

$$G_E(x) = \frac{m}{\pi\hbar^2} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{e^{iqx}}{k^2 - q^2} dq = \frac{m}{\pi\hbar^2} \frac{1}{2k} \int_{-\infty}^{\infty} \left(\frac{1}{k-q} + \frac{1}{k+q} \right) e^{iqx} dq.$$

Обчислюючи інтеграл за теоремою про рештки, слід мати на увазі, що $k = \sqrt{2mE}/\hbar$ має уявну частину $\text{Im}k > 0$. Тому внесок від першого доданку отримуємо, обходячи полюс $q=k$ через верхню півплощину, а від другого доданку — обходячи полюс $q=-k$ через нижню півплощину. В результаті маємо

$$G_E(x) = \frac{m}{i\hbar^2 k} \left(e^{ikx} \theta(x) + e^{-ikx} \theta(-x) \right) = \frac{m}{i\hbar^2 k} e^{ik|x|}.$$

Повертаючись від k до енергетичної змінної, отримуємо вже відому формулу для функції Гріна.

Зауважимо, що при іншому визначенні \sqrt{E} , коли знак уявної частини кореня залежить від знаку $\text{Im}E$, можемо отримати функції Гріна, фур'є-образи яких аналітичні або лише у нижній півплощині, або лише у верхній. Самі функції Гріна будуть тоді пропорційні функціям Хевісайда $\theta(-x)$ або $\theta(x)$.

§ 1.3. Обчислення функції Гріна через пропагатор

Розглянемо також третій спосіб обчислення функції Гріна — через пропагатор. На основі виразу для пропагатора вільної частинки та використовуючи зв'язок між пропагатором та оператором резольвенти, отримуємо

$$G(x-x', E) = \frac{1}{i\hbar} \left(\frac{m}{2\pi\hbar} \right)^{1/2} \int_0^\infty \exp \left\{ i \frac{m(x-x')^2}{2\hbar t} + \frac{i}{\hbar} Et \right\} \frac{dt}{\sqrt{t}}. \quad (1.8)$$

Покладімо в інтегралі $t = u^2$. Тоді для G отримаємо формулу

$$G(x-x') = \frac{1}{i\hbar} \left(\frac{2m}{\pi\hbar} \right)^{1/2} I(a, b),$$

$$I(a, b) = \int_0^\infty e^{i \left(au^2 + \frac{b}{u^2} \right)} du,$$

при цьому

$$a = \frac{E}{\hbar}, \quad b = \frac{m(x-x')^2}{2\hbar}.$$

Для перетворення інтеграла збільшимо масштаб змінної інтегрування в λ разів. Тоді

$$I(a, b) = \lambda \int_0^\infty e^{i\lambda^2 a \left(u^2 + \frac{b}{a\lambda^4 u^2} \right)} du.$$

Бачимо, що вигідно покласти $\lambda^4 = \frac{b}{a}$. Тоді

$$I(a, b) = \left(\frac{b}{a} \right)^{1/4} \int_0^\infty e^{i\sqrt{ab} \left(u^2 + \frac{1}{u^2} \right)} du.$$

Тепер можна покласти $u - \frac{1}{u} = y$, тоді $u^2 + \frac{1}{u^2} = y^2 + 2$. У виразі u через y відкидаємо непарну частину по y , яка не дає внеску, оскільки інтеграл по y береться тепер від $-\infty$ до $+\infty$. Таким чином

$$I(a, b) = \frac{1}{2} \left(\frac{b}{a} \right)^{\frac{1}{4}} e^{i\sqrt{ab}} \int_{-\infty}^{\infty} e^{i\sqrt{ab}y^2} dy = \frac{\sqrt{\pi i}}{2\sqrt{a}} e^{2i\sqrt{ab}}.$$

Після підстановки значень для a і b отримуємо знову формулу (1.7).

Зауважимо, що в тривимірному випадку в тих же позначеннях $a = \frac{E}{\hbar}$, $b = \frac{mr^{-2}}{(2\hbar)}$

виникає інтеграл

$$\int_0^{\infty} \exp \left\{ i \left(at + \frac{b}{t} \right) \right\} \frac{dt}{t^{\frac{3}{2}}},$$

який зворотною підстановкою зводиться до $I(b, a)$. Тому для тривимірної функції Гріна отримуємо одразу

$$G(r, r', E) = -\frac{m}{2\pi\hbar^2 |\vec{r} - \vec{r}'|} \exp \left(\frac{i}{\hbar} \sqrt{2mE} |\vec{r} - \vec{r}'| \right).$$

Проілюструємо метод на прикладі частинки в нескінченно глибокій потенціальній ямі. (Надалі покладемо $\hbar = 1$).

Рівняння Шрьодінгера

$$-\frac{1}{2m} \psi'' = E\psi, \quad 0 \leq x \leq a.$$

Розв'язок $\psi_1(x) = \sin k(x-a)$, $k = \sqrt{2mE}$ задовольняє граничну умову $\psi_1(a) = 0$, а розв'язок $\psi_2(x) = \sin kx$ - умову $\psi_2(0) = 0$.

Вронскіан

$$W = k \begin{vmatrix} \cos k(x-a) & \cos kx \\ \sin k(x-a) & \sin kx \end{vmatrix} = k \sin ka.$$

На підставі (1.6)

$$G(x, x', E) = \frac{2m}{k \sin ka} \begin{cases} \sin k(x-a) \sin kx', & x > x', \\ \sin kx \sin k(x'-a), & x < x'. \end{cases} \quad (1.9)$$

Функція Гріна має полюси в точках $k_n a = \pi n$, $n=1, 2, \dots$, які визначають дискретний спектр енергії частинки

$$E_n = \frac{k_n^2}{2m} = \frac{\pi^2 n^2}{2ma^2} \quad (\text{в звичайних одиницях } E_n = \frac{\pi^2 \hbar^2 n^2}{2ma^2})$$

Зауважимо, що в даній задачі розріз по E відсутній через парність функції Гріна по k .

Розділ 2

Побудова функцій Гріна для систем з дискретним спектром

У попередньому розділі ми розглянули два методи побудови функцій Гріна в квантовій механіці. Більшого поширення набув спосіб їх побудови заснований на розкладі за власними функціями даної системи. Цей розклад має вигляд (2.1, 2.3, 2.4):

$$G(\vec{r}, \vec{r}'; E) = \sum_{\lambda} \frac{\psi_{\lambda}^*(\vec{r}') \psi_{\lambda}(\vec{r})}{E - E_{\lambda}}. \quad (2.1)$$

Тут $\psi_{\lambda}(\vec{r})$ – власні функції, а E_{λ} належить спектру оператора Гамільтона. Символ \sum_{λ} означає насправді не лише сумачію по дискретній частині спектра, а й інтегрування по неперервній його частині. Таким чином, вираз для функції Гріна можемо подати в більш розгорнутій формі:

$$G(\vec{r}, \vec{r}'; E) = \int \frac{d\vec{k}}{(2\pi)^3} \frac{\psi_{\vec{k}}^*(\vec{r}') \psi_{\vec{k}}(\vec{r})}{E - E(\vec{k})} + \sum_n \frac{\psi_n^*(\vec{r}') \psi_n(\vec{r})}{E - E_n} = G^c + G^d. \quad (2.1a)$$

де G^c і G^d – “неперервна” та “дискретна” складові.

§ 2.1. Функція Гріна для частинки в δ -функційній потенціальній ямі

Дивлячись на (2.1a), здавалося б, маючи власні функції і відповідні власні значення гамільтоніана, можна легко побудувати функцію Гріна. Однак в багатьох задачах з обчисленням “дискретної” складової виникає трудність, оскільки при цьому доводиться виконувати сумачію по E_n – коренях, взагалі кажучи, трансцендентного рівняння, що не вдається виконати аналітично. Однак виявляється, що проблема розв’язується автоматично, оскільки така ж сума з протилежним знаком виникає внаслідок сумачію по полюсах при застосуванні теореми про рештки при обчисленні контурного інтеграла для “неперервної” складової G^c . При цьому G^c розпадається на два доданки $G^c = G' - G^d$, і при підстановці в (2.1a)

“дискретна” складова знищується. Таким чином доданок, що містить дискретний спектр, у вихідну функцію Гріна не увійде. Така ситуація має місце в задачі про SNS-контакт. Цю задачу буде розв’язано в третьому розділі. Тут ми проілюструємо описану ситуацію на найпростішому прикладі, коли існує тільки один дискретний енергетичний рівень. Такою виявляється система з одновимірною δ -функційною потенціальною ямою.

Рівняння Шрьодінгера для частинки масою m у такій ямі на осі $x \in (-\infty, \infty)$ виглядає наступним чином:

$$-\frac{1}{2m}\psi''(x) + g\delta(x)\psi(x) = E\psi(x), \quad (2.2)$$

де $g < 0$ – глибина потенціальної ями.

В областях $x > 0$ та $x < 0$ рівняння має вигляд:

$$\psi''(x) + k^2\psi(x) = 0, \quad (2.2a)$$

де $k = \sqrt{2mE}$. В точці $x = 0$ вимагаємо неперервності хвильової функції, перша ж похідна її має стрибок, наявність якого впливає з (2.2). Таким чином отримуємо дві граничні умови:

$$\begin{cases} \psi(-0) = \psi(+0), \\ \psi'(+0) - \psi'(-0) = 2mg\psi(0). \end{cases} \quad (2.3)$$

Очевидно, можливі дві ситуації, коли $E > 0$ і коли $E < 0$. У першому випадку k дійсне і маємо суперпозицію плоских хвиль:

$$\psi(x) = \theta(-x)(c_1 e^{-ikx} + c_2 e^{ikx}) + \theta(x)c_3 e^{ikx} = \theta(-x)\psi_1(x) + \theta(x)\psi_2(x), \quad (2.4a)$$

у випадку хвиль, що падають зліва, і

$$\tilde{\psi}(x) = \theta(-x)\tilde{c}_1 e^{-ikx} + \theta(x)(\tilde{c}_2 e^{ikx} + \tilde{c}_3 e^{-ikx}) = \theta(-x)\tilde{\psi}_1(x) + \theta(x)\tilde{\psi}_2(x), \quad (2.4b)$$

для хвиль, що падають справа. Відзначимо, що сума $\sum_{\lambda} \psi_{\lambda}^*(x)\psi_{\lambda}(x)$ включає в

себе також суму по цих двох типах розв’язку, тобто:

$$\sum_{\lambda} \psi_{\lambda}^*(x')\psi_{\lambda}(x) = \sum_k \left(\psi_k^*(x')\psi_k(x) + \tilde{\psi}_k^*(x')\tilde{\psi}_k(x) \right).$$

У випадку ж $E = -|E| < 0$, $k = i\sqrt{2m|E|} = iq$ маємо квадратично інтегровані експоненти:

$$\psi_d(x) = \theta(-x)Ae^{qx} + \theta(x)Be^{-qx}.$$

З граничних умов для хвильової функції одержуємо $A = B$ і $q = m|g|$, звідки $|E| = mg^2/2$, $E = -mg^2/2$. Отже, ми одержали єдиний енергетичний рівень, який відповідає дискретній частині спектру. Далі, з умови нормування на одиницю визначаємо глобальну константу: $|A|^2 = m|g|$. Таким чином маємо все необхідне для побудови “дискретної” складової функції Гріна. Її можна будувати в області $x < 0$ або $x > 0$. Оберемо, наприклад, другу можливість. Внесок, що дає дискретний спектр, має вигляд:

$$G^d(x, x'; E) = \frac{m|g|e^{-m|g|(x+x')}}{E + mg^2/2}, \quad (2.5)$$

Перейдімо до випадку $E > 0$. Використовуючи граничні умови (2.3), а також ліво-праву симетрію ($|c_3|^2 = |\tilde{c}_2|^2$) виражаємо константи c_1 і c_2 через c_3 :

$$c_1 = \frac{mg}{ik}c_3, \quad c_2 = \frac{ik - mg}{ik}c_3, \quad (2.6a)$$

а константи \tilde{c}_1 та \tilde{c}_3 через \tilde{c}_2 :

$$\tilde{c}_1 = \frac{ik}{ik + mg}\tilde{c}_2, \quad \tilde{c}_3 = -\frac{mg}{ik + mg}\tilde{c}_2. \quad (2.6b)$$

Мультиплікативну константу шукаємо з умови повноти:

$$\sum_{\lambda} \psi_{\lambda}^*(x)\psi_{\lambda}(x') = \delta(x - x').$$

Це дає:

$$|c_3|^2 = |\tilde{c}_2|^2 = \frac{k^2}{k^2 + m^2g^2}.$$

Доданок від неперервного в області $x > 0$ спектра виражається інтегралом:

$$\begin{aligned} G^c(x, x'; E) &= \int \frac{dk}{2\pi} \frac{\psi_2^*(x')\psi_2(x) + \tilde{\psi}_2^*(x')\tilde{\psi}_2(x)}{E - k^2/2m} = \\ &= \int \frac{dk}{2\pi} \frac{e^{ik(x-x')}}{E - k^2/(2m)} - \int \frac{dk}{2\pi} \frac{mg}{mg - ik} \frac{e^{ik(x+x')}}{E - k^2/2m} = \\ &= G^0(x - x'; E) - \int \frac{dk}{2\pi} \frac{mg}{mg - ik} \frac{e^{ik(x+x')}}{E - k^2/2m}. \end{aligned} \quad (2.7)$$

Перший доданок, що залежить від різниці $x - x'$, є просторово-однорідною функцією Гріна вільної частинки:

$$G^0(x - x'; E) = \int \frac{dk}{2\pi} \frac{e^{ik(x-x')}}{E - k^2/2m} = \frac{1}{i} \sqrt{\frac{m}{2E}} e^{i\sqrt{2mE}(x-x')}.$$

Останній інтеграл обчислюємо контурним інтегруванням:

$$\begin{aligned} \int \frac{dk}{2\pi} \frac{mg}{mg - ik} \frac{e^{ik(x+x')}}{E - k^2/2m} &= \frac{m|g|e^{-m|g|(x+x')}}{E + mg^2/2} + \sqrt{\frac{m}{2E}} \frac{mge^{i\sqrt{2mE}(x+x')}}{mg - i\sqrt{2mE}} = \\ &= G^d(x, x'; E) + \sqrt{\frac{m}{2E}} \frac{mge^{i\sqrt{2mE}(x+x')}}{mg - i\sqrt{2mE}}. \end{aligned}$$

Отже,

$$G^c(x, x'; E) = G^0(x - x'; E) - G^d(x, x'; E) - \sqrt{\frac{m}{2E}} \frac{mge^{i\sqrt{2mE}(x+x')}}{mg - i\sqrt{2mE}}.$$

Бачимо, що в виразі для G^c з'являється доданок $-G^d$, який знищує “дискретну” складову у виразі для G . Остаточний результат для повної функції Гріна має вигляд:

$$G(x, x'; E) = \frac{1}{i} \sqrt{\frac{m}{2E}} \left\{ e^{i\sqrt{2mE}(x-x')} + \frac{im|g|}{mg - i\sqrt{2mE}} e^{i\sqrt{2mE}(x+x')} \right\}.$$

Бачимо, що з останнього виразу для функції Гріна внесок від дискретного спектру випав! Фізичний зміст доданків, що залишилися, такий: перший є функцією Гріна для вільної частинки, другий, пропорційний $e^{ik(x+x')}$, зумовлений наявністю ями і обертається на нуль при її відсутності ($g=0$). Зауважимо, що полюс його знаменника, $mg = i\sqrt{2mE}$, визначає дискретний рівень енергії $E = -mg^2/2$.

§ 2.2. Функції Гріна для частинки в потенціальній ямі скінченної глибини

У попередньому підрозділі на прикладі нескінченно глибокої потенціальної ями було проілюстровано, що у виразі для функції Гріна доданки “дискретної” складової випадають. У даному параграфі розглянемо складніший випадок – потенціальну яму скінченної ширини. У цьому випадку дискретний спектр є багаторівневий. Тоді вираз для G^d являє собою суму по цих рівнях, які визначаються трансцендентним рівнянням (її очевидно, точно підрахувати неможливо). Аналогічна сума, але з протилежним знаком, виникає внаслідок сумації по полюсах у виразі для G^c . В результаті складова G^d функції Гріна G знищиться.

Розглянемо модель ями скінченної глибини, у якої потенціальна енергія задається виразом

$$U(z) = \begin{cases} -U_0, & |z| \leq a \\ 0, & |z| > a, \end{cases}$$

Запишемо рівняння Шрьодінгера

$$H\psi_\lambda(z) = E_\lambda\psi_\lambda(z). \quad (2.8)$$

Тут E_λ - спектр задачі.

Гамільтоніан нашої моделі має вигляд

$$H = -\frac{\hbar^2}{2m} \frac{d^2}{dz^2} + U(z).$$

Відповідно функція Гріна:

$$G_E(z, z') = \sum_\lambda \frac{\psi_\lambda(z)\psi_\lambda^*(z')}{E - E_\lambda}, \quad (2.9)$$

Розглянемо розв’язки рівняння Шрьодінгера в різних областях.

При $z < -a$ маємо

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \psi_\lambda''(z) = E_\lambda \psi_\lambda(z),$$

або

$$\psi_\lambda'' + k^2 \psi_\lambda = 0.$$

Звідси

$$\psi_\lambda(z) = Ae^{ik_\lambda x} + Be^{-ik_\lambda x}, \quad k_\lambda^2 = \frac{2m}{\hbar^2} E_\lambda,$$

В області $|z| \leq a$ рівняння Шрьодінгера має вигляд

$$-\frac{\hbar^2}{2m} \psi_\lambda''(z) - U_0 \psi_\lambda(z) = E_\lambda \psi_\lambda(z).$$

$$\psi_\lambda'' + x^2 \psi_\lambda = 0,$$

$$\psi_\lambda(z) = Ce^{ix} + De^{-ix}, \quad x^2 = \frac{2m}{\hbar^2} (U_0 + E_\lambda),$$

Аналогічно в області $z > a$ розв'язок має вигляд

$$\psi_\lambda(z) = A'e^{ik_\lambda z} + B'e^{-ik_\lambda z}.$$

Таким чином загальний розв'язок рівняння Шрьодінгера в трьох областях дається формулою:

$$\psi_\lambda(z) = \begin{cases} Ae^{ik_\lambda z} + Be^{-ik_\lambda z} & , z < -a \\ Ce^{ix_\lambda z} + De^{-ix_\lambda z} & , |z| \leq a \\ A'e^{ik_\lambda z} + B'e^{-ik_\lambda z} & , z > a \end{cases}$$

Будемо розглядати два типи розв'язків:

$$\psi_\lambda^I(z) = \begin{cases} Ae^{ik_\lambda z} & , z < -a \\ Ce^{ix_\lambda z} + De^{-ix_\lambda z} & , |z| \leq a \\ A'e^{ik_\lambda z} + B'e^{-ik_\lambda z} & , z > a \end{cases}$$

$$\psi_\lambda^{II}(z) = \begin{cases} \tilde{A}e^{ik_\lambda z} + \tilde{B}e^{-ik_\lambda z} & , z < -a \\ \tilde{C}e^{ix_\lambda z} + \tilde{D}e^{-ix_\lambda z} & , |z| \leq a \\ \tilde{B}'e^{-ik_\lambda z} & , z > a \end{cases}$$

Для відшукування невідомих коефіцієнтів в лінійних комбінаціях виконаємо процедуру зшивання розв'язків на границях областей.

Для першого типу розв'язку маємо

$$Ae^{-ika} = Ce^{-ixa} + De^{ixa},$$

$$Aike^{-ika} = Cixe^{-ixa} + Dixe^{ixa},$$

$$Ce^{ixa} + De^{-ixa} = A'e^{-ika} + B'e^{-ika},$$

$$Cixe^{ixa} - Dixe^{-ixa} = A'ike^{ika} - B'ike^{-ika},$$

$$2Cxe^{-ixa} = A(k+x)e^{-ika},$$

$$C = A \frac{k+x}{2x} e^{-i(k-x)a},$$

$$2Dxe^{ixa} = A(x-k)e^{-ika},$$

$$D = A \frac{x-k}{2x} e^{-i(k+x)a},$$

$$C(k+x)e^{ixa} + D(k-x)e^{-ixa} = 2A'ke^{ika},$$

$$A'2ke^{ika} = A \left(\frac{(k+x)^2}{2x} e^{-i(k-2x)a} - \frac{(k-x)^2}{2x} e^{-i(k+2x)a} \right),$$

$$A' = A \left[\frac{(k+x)^2}{4kx} e^{-2i(k-x)a} - \frac{(k-x)^2}{4kx} e^{-2i(k+x)a} \right] = A \left[i \frac{k^2+x^2}{2kx} \sin 2xa + \cos 2xa \right] e^{-2ika},$$

$$C(k-x)e^{ixa} + D(x+k)e^{-ixa} = B'2ke^{-ika},$$

$$B'2k = A \left[\frac{k^2-x^2}{2x} e^{2ixa} - \frac{k^2-x^2}{2x} e^{-2ixa} \right],$$

$$B' = Ai \frac{k^2-x^2}{2xk} \sin 2xa.$$

Аналогічно для другого типу розв'язку

$$\tilde{B}'e^{-ika} = \tilde{C}e^{ixa} + \tilde{D}e^{-ixa},$$

$$-\tilde{B}'ke^{-ika} = \tilde{C}xe^{ixa} - \tilde{D}xe^{-ixa},$$

$$2\tilde{C}xe^{ixa} = \tilde{B}'(x-k)e^{-ika},$$

$$\tilde{C} = \tilde{B}' \frac{x-k}{2x} e^{-i(k+x)a},$$

$$2\tilde{D}xe^{-ixa} = \tilde{B}'(k+x)e^{-ika},$$

$$\tilde{D} = \tilde{B}' \frac{k+x}{2x} e^{-i(k-x)a},$$

$$\tilde{A}e^{-ika} + \tilde{B}e^{ika} = \tilde{C}e^{ixa} + \tilde{D}e^{ixa},$$

$$\tilde{A}ke^{-ika} - \tilde{B}ke^{ika} = \tilde{C}xe^{-ixa} - \tilde{D}xe^{ixa},$$

$$2\tilde{A}ke^{-ika} = \tilde{C}(k+x)e^{-ixa} + \tilde{D}(k-x)e^{ixa},$$

$$\tilde{A} = \frac{\tilde{B}'}{2k} \left[\frac{x^2 - k^2}{2x} e^{-i(k+x)a} e^{-ixa} + \frac{k^2 - x^2}{2x} e^{-i(k-x)a+ixa} \right] e^{ika}, \quad \tilde{A} = \tilde{B}' \left[i \frac{k^2 - x^2}{2kx} \sin 2xa \right],$$

$$2\tilde{B}ke^{ika} = \tilde{C}(k-x)e^{-ixa} + \tilde{D}(k+x)e^{ixa} = \tilde{B}' \left[-\frac{(k-x)^2}{2x} e^{-ixa-i(k+x)a} + \frac{(k+x)^2}{2x} e^{ixa-i(k-x)a} \right],$$

$$\tilde{B} = \tilde{B}' \left[-\frac{(k+x)^2}{4xk} e^{2ixa} \frac{(k-x)^2}{4kx} e^{-2ixa} \right] e^{-2ika},$$

$$\tilde{B} = \tilde{B}' \left[i \frac{k^2 + x^2}{2kx} \sin 2xa + \cos 2xa \right] e^{-2ika}.$$

Досі ми розглядали неперервний спектр $E_\lambda > 0$. У випадку $E < 0$, $|E| \leq U_0$ маємо дискретний спектр.

Покладемо $k = iq = i\sqrt{\frac{2m}{\hbar^2}|E|}$, $x = \sqrt{\frac{2m}{\hbar^2}(U_0 - |E|)}$ - дійсне. В цьому випадку

одержимо наступні розв'язки

$$\psi_\lambda(z) = \begin{cases} \beta_\lambda e^{q_\lambda z} & , z < -a \\ \mu_\lambda e^{ixz} + \nu_\lambda e^{-ixz} & , |z| \leq a \\ \alpha_\lambda e^{q_\lambda z} & , z > a \end{cases}$$

Зшивка дає наступні рівняння

$$\beta_\lambda e^{-qa} = \mu_\lambda e^{-ixa} + \nu_\lambda e^{ixa},$$

$$q\beta_\lambda e^{-qa} = i\mu_\lambda x e^{-ixa} - i\nu_\lambda x e^{ixa}, \quad \beta_\lambda (ix + q) e^{-qa} = 2ix\mu_\lambda e^{-ixa},$$

$$\mu_\lambda = \beta_\lambda \frac{ix + q}{2ix} e^{ixa-qa},$$

$$|\mu_\lambda|^2 = |\beta_\lambda|^2 \frac{q^2 + x^2}{4x^2} e^{-2qa},$$

$$\beta_\lambda (ix - q) e^{-qa} = 2ix\nu_\lambda e^{ixa},$$

$$\nu_\lambda = \beta_\lambda \frac{ix - q}{2ix} e^{-ixa-qa},$$

$$|\nu_\lambda|^2 = |\beta_\lambda|^2 \frac{q^2 + x^2}{4x^2} e^{-2qa},$$

$$|\mu_\lambda|^2 = |\nu_\lambda|^2,$$

$$\mu_\lambda e^{ixa} + \nu_\lambda e^{-ixa} = \alpha_\lambda e^{-qa},$$

$$ix\mu_\lambda e^{ixa} - ix\nu_\lambda e^{-ixa} = -q\alpha_\lambda e^{-qa},$$

$$2ix\mu_\lambda e^{ixa} = \alpha_\lambda (ix - q)e^{-qa},$$

$$\mu_\lambda = \alpha_\lambda \frac{ix - q}{2x} e^{-qa - ixa},$$

$$\mu_\lambda = \alpha_\lambda \frac{x + iq}{2x} e^{-ixa - qa},$$

$$|\mu_\lambda|^2 = |\alpha_\lambda|^2 \frac{x^2 + q^2}{4x^2} e^{-2qa},$$

Отже,

$$|\mu_\lambda|^2 = |\nu_\lambda|^2, \quad |\alpha_\lambda|^2 = |\beta_\lambda|^2,$$

$$|\mu_\lambda|^2 = |\beta_\lambda|^2 \frac{q^2 + x^2}{4x^2} e^{-2qa}.$$

Умова сумісності системи має вигляд:

$$\begin{vmatrix} e^{-qa} & e^{-xa} & e^{ixa} & 0 \\ qe^{-qa} & ix e^{-ixa} & -ix e^{ixa} & 0 \\ 0 & e^{ixa} & e^{-ixa} & e^{-qa} \\ 0 & ix e^{ixa} & -ix e^{-ixa} & -qe^{-qa} \end{vmatrix} = 0,$$

$$\begin{aligned} & e^{-qa} \begin{vmatrix} ix e^{-ixa} & -ix e^{ixa} & 0 \\ e^{ixa} & e^{-ixa} & e^{-qa} \\ ix e^{ixa} & -ix e^{-ixa} & -qe^{-qa} \end{vmatrix} - qe^{-qa} \begin{vmatrix} e^{-ixa} & e^{ixa} & 0 \\ e^{ixa} & e^{-ixa} & e^{-qa} \\ ix e^{ixa} & -ix e^{-ixa} & -qe^{-qa} \end{vmatrix} = ix e^{-qa} e^{-ixa} (-qe^{-qa} e^{-ixa} + ix e^{-ixa} e^{-qa}) + \\ & + ix e^{-qa} e^{ixa} (-qe^{ixa} e^{-qa} - ix e^{-qa} e^{ixa}) - qe^{-qa} e^{-ixa} (-qe^{-ixa} e^{-qa} + ix e^{-ixa} e^{-qa}) + qe^{-qa} e^{ixa} (-qe^{ixa} e^{-qa} + \\ & - ix e^{ixa} e^{-qa}) = 0, \end{aligned}$$

$$\operatorname{tg} 2xa = \frac{2xq}{x^2 - q^2}.$$

Розглянемо нормування розв'язків, що відповідають дискретному спектру

$$\begin{aligned}
1 &= \int_{-\infty}^{+\infty} \psi_{\lambda}^*(z) \psi_{\lambda}(z) dz = \int_{-\infty}^{-a} |\beta_{\lambda}|^2 e^{2qz} dz + \int_{-a}^a (\mu_{\lambda}^* e^{-ixz} + \nu_{\lambda}^* e^{ixz})(\mu_{\lambda} e^{ixz} + \nu_{\lambda} e^{-ixz}) dz + \\
&+ \int_a^{+\infty} |\alpha_{\lambda}|^2 e^{-2qz} dz = |\beta_{\lambda}|^2 \frac{e^{-2qa}}{2q} + |\alpha_{\lambda}|^2 \frac{e^{-2qa}}{2q} + 2a(|\mu_{\lambda}|^2 + |\nu_{\lambda}|^2) + \int_{-a}^a dz (\mu_{\lambda}^* \nu_{\lambda} e^{-2ixz} + \mu_{\lambda} \nu_{\lambda}^* e^{2ixz}) = \\
&= |\alpha_{\lambda}|^2 \left(\frac{e^{-2qa}}{q} + 4ae^{-2qa} \right) + \mu_{\lambda}^* \nu_{\lambda} \left(\frac{1}{-2ix} [e^{-2ixa} - e^{2ixa}] \right) + \mu_{\lambda} \nu_{\lambda}^* \left(\frac{1}{2ix} [e^{2ixa} - e^{-2ixa}] \right) = \\
&= |\alpha_{\lambda}|^2 \frac{e^{-2qa}}{q} (1 + 4aq) + \frac{\sin 2xa}{x} (\mu_{\lambda}^* \nu_{\lambda} + \mu_{\lambda} \nu_{\lambda}^*).
\end{aligned}$$

Запишемо, що:

$$\mu_{\lambda}^* \nu_{\lambda} = |\alpha_{\lambda}|^2 \frac{(x - iq)^2}{4x^2} e^{-2qa + 2ixa},$$

$$\mu_{\lambda} \nu_{\lambda}^* = |\alpha_{\lambda}|^2 \frac{(x + iq)^2}{4x^2} e^{-2qa - 2ixa},$$

$$\begin{aligned}
1 &= |\alpha_{\lambda}|^2 e^{-2qa} \left[\frac{1}{q} (1 + 4aq) + \frac{\sin 2xa}{4x^3} ((x - iq)^2 e^{2ixa} + (x + iq)^2 e^{-2ixa}) \right] \\
1 &= |\alpha_{\lambda}|^2 e^{-2qa} \left\{ \frac{1}{q} [1 + 4aq] + \frac{\sin 2xa}{4x^3} [(x^2 - q^2)(e^{2ixa} + e^{-2ixa}) - 2ixq(e^{2ixa} - e^{-2ixa})] \right\} = \\
&= |\alpha_{\lambda}|^2 e^{-2qa} \left\{ \frac{1}{q} [1 + 4aq] + \frac{\sin 2xa}{4x^3} [2(x^2 - q^2) \cos 2xa + 4xq \sin 2xq] \right\} = |\alpha_{\lambda}|^2 e^{-2qa} \times \\
&\times \frac{1}{q} \left\{ 1 + 4aq \frac{x^2 + q^2}{4x^2} + \frac{q^2}{x^2} \sin 2xa \left[\frac{x^2 - q^2}{2xq} \cos 2xa + \sin 2xq \right] \right\}.
\end{aligned}$$

Звідси

$$\begin{aligned}
|\alpha_{\lambda}|^2 &= \frac{qe^{2qa}}{1 + 4aq \frac{x^2 + q^2}{4x^2} + \frac{q^2}{x^2} \sin 2xa \left[\frac{x^2 - q^2}{2xq} \cos 2xa + \sin 2xq \right]} = \\
&= \frac{qe^{2qa}}{1 + \frac{x^2 + q^2}{x^2} aq + \frac{q^2}{x^2} \sin 2xa \left[\frac{x^2 - q^2}{2xq} \cos 2xa + \sin 2xq \right]} = \frac{qe^{2qa}}{1 + \frac{q^2}{x^2} + \frac{x^2 + q^2}{x^2} aq} = \frac{qx^2 e^{2qa}}{(x^2 + q^2)(1 + aq)}.
\end{aligned}$$

Таким чином ми отримали, що:

$$|\alpha_{\lambda}|^2 = \frac{qx^2 e^{2qa}}{(x^2 + q^2)(1 + aq)}.$$

Повертаємось до неперервного спектра. Знайдемо глобальну константу з умови повноти

$$\sum_{\lambda} \psi_{\lambda}(t) \psi_{\lambda}^*(t') = \delta(t - t').$$

Будемо розглядати $t \gg a$, $t' \gg a$, тоді дискретним спектром знехтуємо.

Маємо

$$\begin{aligned} \sum_{\lambda} \psi_{\lambda}(t) \psi_{\lambda}^*(t') &= \sum_{\lambda} \psi_{\lambda}^I(t) \psi_{\lambda}^{I*}(t') + \sum_{\lambda} \psi_{\lambda}^{II}(t) \psi_{\lambda}^{II*}(t') = \sum_{\lambda} (A' e^{ikz} + B' e^{-ikz}) (A'^* e^{-ikz'} + B'^* e^{-ikz'}) + \\ &+ \sum_{\lambda} |\tilde{B}'|^2 e^{-ik(z-z')} = \sum_{\lambda} |A'|^2 \left(e^{ik(z-z')} + |B'|^2 e^{-ik(z-z')} + |\tilde{B}'|^2 e^{-ik(z-z')} \right). \end{aligned}$$

$$|A'_{\lambda}|^2 = |A_{\lambda}|^2 \left[\frac{(k^2 + x^2)^2}{4k^2 x^2} \sin^2 2xa + \cos^2 2xa \right],$$

$$|B'_{\lambda}|^2 = |A_{\lambda}|^2 \frac{(k^2 + x^2)^2}{4k^2 x^2} \sin^2 2xa,$$

Отже, маємо (врахувавши, що $|A_{\lambda}|^2 = |\tilde{B}_{\lambda}'|^2$)

$$\sum_{\lambda} |A_{\lambda}|^2 \left(\left[\frac{(k^2 + x^2)^2}{4k^2 x^2} \sin^2 2xa + \cos^2 2xa \right] e^{ik(z-z')} + \left[\frac{(k^2 - x^2)^2}{4k^2 x^2} \sin^2 2xa + 1 \right] e^{-ik(z-z')} \right).$$

Поклавши

$$|A_{\lambda}|^2 = \left[\frac{(k^2 + x^2)^2}{4k^2 x^2} \sin^2 2xa + \cos^2 2xa \right]^{-1},$$

одержимо

$$\sum_{\lambda} (e^{ik(z-z')} + e^{-ik(z-z')}) \rightarrow \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{ik(z-z')} dk = \delta(z - z').$$

Перейдемо до побудови функції Гріна. Розглянемо спочатку континуальний внесок

$$G_E^C(z, z') = \sum_{\lambda} \frac{\psi_{\lambda}(z) \psi_{\lambda}^*(z')}{E - E_{\lambda}};$$

Нехай $z \geq a$, $z' \geq a$

$$\begin{aligned}
G_E^C(z, z') &= \sum_{\lambda} \frac{(A'_{\lambda} e^{ikz} + B'_{\lambda} e^{-ikz}) (A_{\lambda}^* e^{-ikz'} + B_{\lambda}^* e^{ikz'})}{E - E_{\lambda}} + \sum_{\lambda} \frac{|\tilde{B}'| e^{-ik(z-z')}}{E - E_{\lambda}} = \\
&= \sum_{\lambda} \left\{ \frac{|A'_{\lambda}|^2 e^{ik(z-z')} + |B'_{\lambda}|^2 e^{-ik(z-z')} + |\tilde{B}'|^2 e^{-ik(z-z')}}{E - E_{\lambda}} + \frac{A'_{\lambda} B_{\lambda}^* e^{ik(z+z')} + A_{\lambda}^* B'_{\lambda} e^{-ik(z-z')}}{E - E_{\lambda}} \right\} = \\
&= \sum_{\lambda} \frac{e^{ik(z-z')} + e^{-ik(z-z')}}{E - E_{\lambda}} + \left\{ \frac{|A'_{\lambda}|^2 e^{ik(z-z')} + |B'_{\lambda}|^2 e^{-ik(z-z')}}{E - E_{\lambda}} + \frac{|\tilde{B}'|^2 e^{-ik(z-z')}}{E - E_{\lambda}} + \frac{A'_{\lambda} B_{\lambda}^* e^{ik(z+z')} + A_{\lambda}^* B'_{\lambda} e^{-ik(z-z')}}{E - E_{\lambda}} \right\} = \\
&= \frac{1}{2\pi} \int_0^{\infty} dk \frac{e^{ik(z-z')} + e^{-ik(z-z')}}{E - \frac{1}{2m} k^2} = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{e^{ik(z-z')} dk}{2mE - k^2} = \frac{m}{\pi} \int_{-\infty}^{+\infty} \frac{e^{ik(z-z')}}{a^2 - k^2} dk = \frac{1}{i} \sqrt{\frac{m}{2E}} e^{i\sqrt{2mE}(z-z')}. \\
&\oint_{\gamma} \frac{e^{ik(z-z')}}{a^2 - k^2} dk = 2\pi i \sum \text{Res } f(k),
\end{aligned}$$

Таким чином перший доданок дав внесок в функцію Гріна, який має вигляд

$$\frac{1}{i} \sqrt{\frac{m}{2E}} e^{i\sqrt{2mE}(z-z')}.$$

Розглянемо другий доданок:

$$\begin{aligned}
\sum_{\lambda} \frac{A'_{\lambda} B_{\lambda}^* e^{ik(z+z')} + A_{\lambda}^* B'_{\lambda} e^{-ik(z-z')}}{E - E_{\lambda}} &= \sum_{\lambda} \frac{|A_{\lambda}|^2}{E - E_{\lambda}} \left\{ i \frac{k^2 + x^2}{2kx} \sin 2xa + \cos 2xa \left[-i \frac{k^2 - x^2}{2kx} \sin 2xa \right] e^{-2ika} \times \right. \\
&\times e^{ik(z+z')} + \left. \left[i \frac{k^2 + x^2}{2kx} \sin 2xa + \cos 2xa \right] \left[i \frac{k^2 - x^2}{2kx} \sin 2xa \right] e^{2ika} e^{-ik(z+z')} \right\} = \\
&= \sum_{\lambda} i \frac{|A_{\lambda}|^2}{E - E_{\lambda}} \frac{(k^2 - x^2) \sin 2xa}{4k^2 x^2} \left[2kx \cos 2xa - i(k^2 + x^2) \sin 2xa \right] e^{-ik(z+z'-2a)} - \\
&- \left[2kx \cos 2xa + i(k^2 + x^2) \sin 2xa \right] e^{ik(z+z'-2a)} = i \sum_{\lambda} \frac{(k^2 - x^2) \sin 2xa}{E - E_{\lambda}} \left\{ \frac{e^{-ik(z+z'-2a)}}{2kx \cos 2xa + i(k^2 + x^2) \sin 2xa} - \right. \\
&- \left. \frac{e^{ik(z+z'-2a)}}{2kx \cos 2xa - i(k^2 + x^2) \sin 2xa} \right\} \rightarrow \frac{im}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} dk \frac{(k^2 - x^2) \sin 2xa}{2mE - k^2} \left\{ \frac{e^{-ik(z+z'-2a)}}{2kx \cos xa - i(k^2 + x^2) \sin 2xa} \right\}.
\end{aligned}$$

Обчислимо інтеграл

$$-\frac{im}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} dk \frac{(k^2 - x^2) \sin 2xa}{2mE - k^2} \frac{e^{ik(z+z'-2a)}}{2kx \cos 2xa - i(k^2 + x^2) \sin 2xa}.$$

Його можна обчислити за допомогою теореми про рештки. Внески дають полюси, які визначаються нулями знаменника

$$2kx \cos xa + i(k^2 + x^2) \sin 2xa,$$

тобто власними значеннями дискретного спектру, а також нулями виразу

$$2mE - k^2,$$

тобто, при значеннях $k = \pm\sqrt{2mE}$ полюс $k = +\sqrt{2mE}$ дає наступний внесок

$$\begin{aligned} & \frac{im}{\pi} 2\pi i \frac{-2mU_0}{2\sqrt{2mE}} \sin 2\sqrt{2mU_0 + 2mE}a \frac{e^{i\sqrt{2mE}(z-z'-2a)}}{2\sqrt{2m(U_0 + E)} \cos 2\sqrt{2m(U_0 + E)}a - i(2m(U_0 + 2E)) \sin 2xa} = \\ & = -\frac{2m^2U_0}{\sqrt{2mE}} \frac{\sin 2xae^{-ik(z+z'-2a)}}{2xk \cos 2xa - i(k^2 + x^2) \sin 2xa}. \end{aligned}$$

Таким чином внесок у функцію Гріна становить:

$$\frac{1}{i} \sqrt{\frac{m}{2E}} R e^{i\sqrt{2mE}(z+z')},$$

$$\text{Де } R = \frac{i(x^2 - k^2) \sin 2xae^{-2ik}}{2xk \cos 2xa - i(k^2 + x^2) \sin 2xa}.$$

Розглянемо внесок від полюсів дискретного спектру, які визначаються рівнянням

$$2xk \cos 2xa - i(k^2 + x^2) \sin 2xa = 0,$$

або

$$\operatorname{tg} 2xa = \frac{2xq}{x^2 - q^2}, \quad k = iq,$$

маємо

$$\begin{aligned} & -\frac{i}{2\pi} 2\pi i \sum_{\mu} \frac{(k^2 - x^2)}{E - E_{\mu}} \frac{e^{ik(z+z'-2a)}}{\frac{d}{dk}(2kx \operatorname{ctg} 2xa - i(k^2 + x^2))} \Big|_{k=q}, \\ & \frac{d}{dk}(2kx \operatorname{ctg} 2xa - i(k^2 + x^2)) = \frac{d}{dk}(2kx \operatorname{ctg} 2xa - i(2k^2 + 2mU_0)) = \\ & \times 2kx \operatorname{ctg} 2xa + \frac{2k^2}{x} \operatorname{ctg} 2xa - 2kx \frac{1}{\sin^2 2xa} \times \\ & \times 2a \frac{k}{x} - 4ki = \frac{2}{x}(x^2 + k^2) \operatorname{ctg} 2xa - 4ak^2 \frac{1}{\sin^2 2xa} - 4ki, \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
& \left. \frac{d}{dk} (2kx \operatorname{ctg} 2xa - i(k^2 + x^2)) \right|_{k=iq} = \frac{2}{x} (x^2 - q^2) \operatorname{ctg} 2xa + 4aq^2 \frac{1}{\sin^2 2xa} + 4iq = \left. \frac{(x^2 - q^2) = 2xq \operatorname{ctg} 2xa}{\frac{1}{\sin^2 \alpha} = \operatorname{ctg}^2 \alpha + 1} \right| = \\
& = 4q \operatorname{ctg}^2 2xa + 4aq^2 \frac{1}{\sin^2 2xa} + 4q = 4q \operatorname{ctg}^2 2xa + 4aq^2 (\operatorname{ctg}^2 \alpha + 1) + 4q = 4q (\operatorname{ctg}^2 2xa (1 + aq) + (1 + aq)) = \\
& = 4q (\operatorname{ctg}^2 2xa + 1) (1 + aq) = 4q \left(\frac{(x^2 - q^2)^2}{4x^2 q^2} + 1 \right) (1 + aq) = \frac{1}{x^2 q} (x^4 - 2x^2 q^2 + q^4 + 4x^2 q^2) (1 + aq) = \\
& = \frac{1}{x^2 q} (x^2 + q^2) (1 + aq) (x^2 + q^2).
\end{aligned}$$

Таким чином, внесок від полюсів, що визначають дискретний спектр має вигляд

$$- \sum_{\mu} \frac{qx^2 e^{-q(z+z')} e^{2qa}}{(x^2 + q^2)(1 + aq)(E - E_{\mu})}, \quad (2.10)$$

Перейдемо до обчислення внеску від дискретного спектру:

$$G^d(z, z', E) = \sum_{\mu} \frac{|\alpha_{\lambda}|^2 e^{-q(z+z')}}{E - E_{\mu}}.$$

Оскільки

$$|\alpha_{\lambda}|^2 = \frac{qx^2 e^{2qa}}{(x^2 + q^2)(1 + aq)},$$

то

$$G^d(z, z', E) = \sum_{\mu} \frac{qx^2 e^{-q(z+z')} e^{2qa}}{(x^2 + q^2)(1 + aq)(E - E_{\mu})}.$$

Таким чином сумарна функція Гріна:

$$G(z, z', E) = G^d(z, z', E) + G^C(z, z', E) = \frac{1}{i} \sqrt{\frac{m}{2E}} \left(e^{i\sqrt{2mE}(z-z')} + \operatorname{Re} e^{i\sqrt{2mE}(z+z')} \right).$$

$$R = \frac{i(x^2 - k^2) \sin 2xa e^{-2ika}}{2xk \cos 2xa - i(x^2 + k^2) \sin 2xa},$$

В границі, коли яма зникає $U_0 \rightarrow 0$, $x \rightarrow k$, $R \rightarrow 0$, одержуємо функцію Гріна вільної частинки.

Таким чином ми знову одержали результат, що дискретний спектр не дає внеску в функцію Гріна.

РОЗДІЛ 3

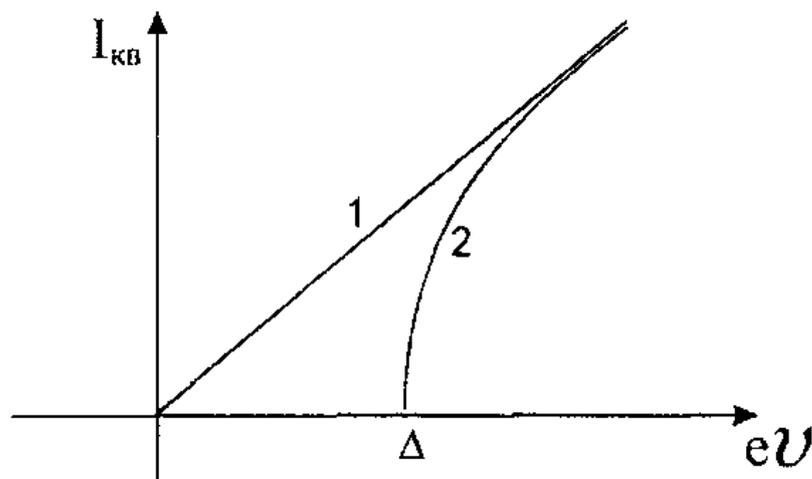
Функції Гріна в теорії SNS контакту

У цьому розділі ми застосуємо метод обчислення функції Гріна на основі розкладу за власними функціями для розрахунку струму Джозефсона в SNS контакті. Для цього використаємо квазікласичне наближення рівнянь теорії надпровідності, яке було розроблене в роботі А. Свідзинського [5].

§3.1. Тунельний ефект в надпровідниках

Явище тунелювання електронів, тобто проходження їх через потенціальні бар'єри при повній енергії, меншій за максимальну висоту потенціалу, добре відоме з квантової механіки. Якщо маємо нормальний метал, дві частини якого розділені достатньо тонким прошарком ізолятора, в такій системі за наявності різниці потенціалів може спостерігатися електричний струм, пропорційний вказаній різниці потенціалів. Ефективний опір пов'язаний з коефіцієнтом тунельного проходження зворотно пропорційною залежністю. Цей ефект був досліджений досить скоро після побудови квантової механіки; в 1930 р. була запропонована його теорія.

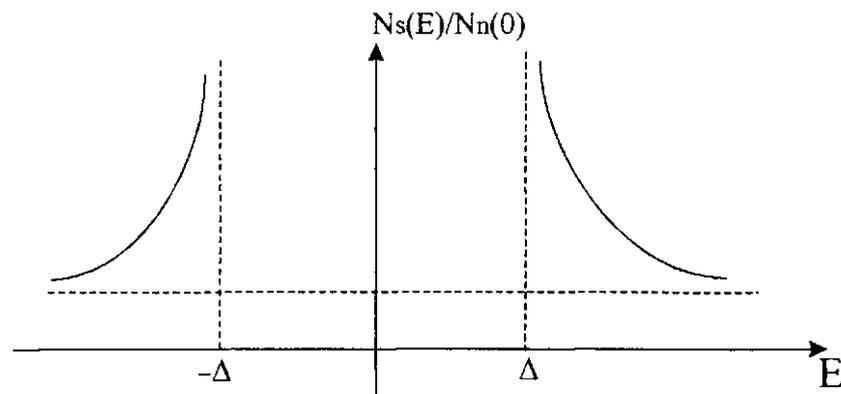
Якщо один або обидва метали знаходяться в надпровідному стані, проста лінійна вольт-амперна характеристика суттєво ускладнюється, як видно із порівняння відповідних графіків. Тут 1 стосується випадку контакту

Креслення 1. Вольт-амперна характеристика тунельного струму. Крива 1) стосується контакту з двох нормальних металів; 2) для NIS-контакта.

NIN (I - символ ізолятора, N - нормального металу), 2 - випадку NIS-контакту (S - символ надпровідника). Бачимо, що ефект має поріг, коли один з металів знаходиться у надпровідному стані: струм починається з напруг $v > \Delta/e$, а вольт-амперна характеристика нелінійна. Така особливість кривої 2 пов'язана з тим, що за наявності куперівського спарювання енергетичний спектр надпровідника має щілину 2Δ . Останній факт зумовлений формуванням у надпровіднику квазічастинкових збуджень із законом дисперсії $\varepsilon_p = \sqrt{\xi_p^2 + \Delta^2}$. Відповідно в густині станів надпровідника виникає заборонена зона товщиною 2Δ . Графік густини станів у цьому випадку має вигляд, зображений на кр.2. Поріг по $e\nu$, рівний Δ , виникає через те, що станів з енергією нижче Δ не існує.

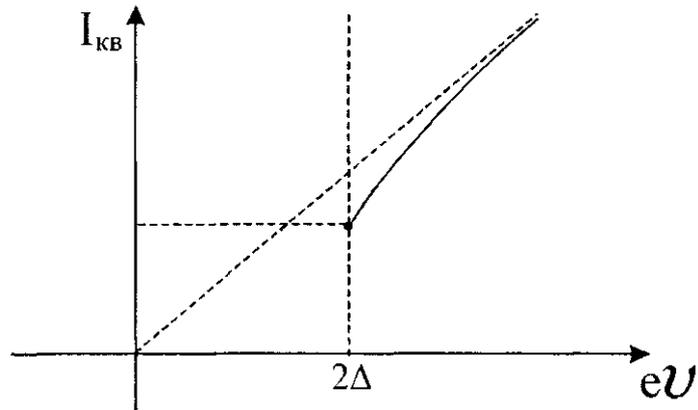
Очевидно, що вимірюючи струм як функцію $e\nu$, можна визначити експериментально щілину 2Δ , що й було вперше здійснено Івером Гівером.

Креслення 2. Густина станів в надпровіднику. Ширина забороненої ділянки дорівнює 2Δ .

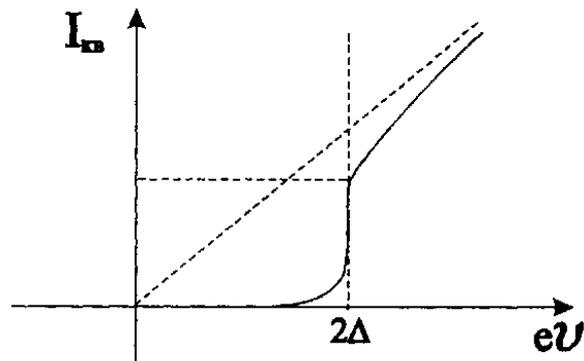
Тунелювання квазічастинок з одного надпровідника в другий через тунельний бар'єр в контакті, що позначається SIS, при температурі $T=0$ описується такою вольт-амперною характеристикою (кр.3).

У цьому випадку для однакових надпровідників ліворуч і праворуч бар'єра маємо поріг при нарузі, рівній $2\Delta/e$, а вольт-амперна характеристика нелінійна. Зрозуміло, що знімаючи цю вольт-амперну характеристику, можемо також виміряти щілину в енергетичному спектрі надпровідника.

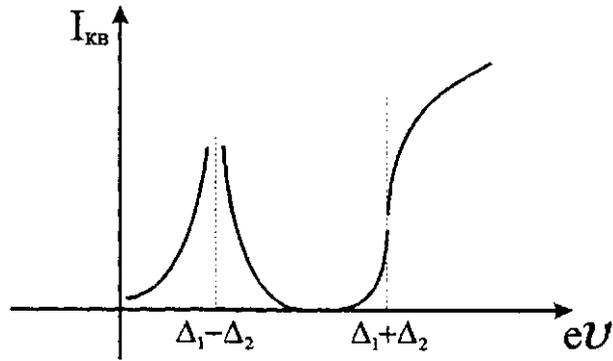
Креслення 3. Вольт-амперна характеристика квазічастинкового тунельного струму в *SIS*-контакті з двох однакових надпровідників. Поріг дорівнює 2Δ . Температура $T = 0$.

Температура розмиває особливість цієї кривої. Вольт-амперна характеристика квазічастинкового струму для контакту *SIS* при $T \neq 0$ має вигляд

Креслення 4. Вольт-амперна характеристика *SIS* контакту при $T \neq 0$

Ще цікавіше виглядає вольт-амперна характеристика квазічастинкового тунельного струму, коли обидва метали є різними надпровідниками (контакт *SIS'*). Нехай надпровідники, розташовані ліворуч і праворуч прошарку діелектрика, характеризуються щілинами Δ_1 та Δ_2 відповідно. Для такого випадку маємо таку вольт-амперну характеристику

Креслення 5. Вольт-амперна характеристика квазічастинкового струму в контактi з двох рiзних надпровiдникiв при вiдмiнних вiд нуля температурах. Видно логарифмiчну особливiсть в точцi $\Delta_1 - \Delta_2$.

З цього графика можна знайти окремо Δ_1 та Δ_2 .

Надзвичайно важливою виявляється та обставина, що квазічастинковий струм у випадку SIS' контакту не вичерпує повного струму в такій системі. Виявилось (Брайан Джоозефсон, 1962), що навіть при $v=0$ в системі SIS' може існувати стаціонарний струм, величина якого може мати довільні значення між нулем і максимальним значенням, по перевищенні якого стаціонарне протікання мінється на нестаціонарне [9].

З'ясувалося, що густина цього струму Джоозефсона має вигляд для випадку однакових надпровiдникiв по обидвi сторони (контакт SIS)

$$j = j_{\max} \sin \varphi,$$

де $j_{\max} = \frac{\pi\Delta}{2eR_N} th \frac{\Delta}{2T}$. Параметр φ пробiгає довiльнi значення вiд нуля до $\pi/2$ і

є квантовим числом, що визначає струмовий стан в системі. Решта позначень у формулі для j_{\max} такі: Δ - щiлина, e - заряд електрона, R_N - опiр контакту в нормальному стані, T - температура. Легко бачити, що при $T = T_c$ максимальний струм обертається на нуль. Слiд пiдкреслити, що критичний струм Джоозефсона значно менший термодинамiчного критичного. Оцiнка, отримана за допомогою мiкроскопiчної теорiї, показує, що $j_{\max} \sim en\mathcal{G}_0 \frac{T_c}{E_F} D$, де

$en\vartheta_0 \frac{T_c}{E_F} D$ за порядком величини є термодинамічна критична густина струму,

а D - прозорість тунельного контакту. Інші величини: e - заряд електрона, n - число вільних електронів в одиниці об'єму метала, ϑ_0 - фермі-швидкість, E_F - фермі-енергія, T_c - критична температура.

Згідно з мікроскопічною теорією, струм Джозефсона зумовлений когерентним тунелюванням куперівських пар.

Коли струм у тунельному контакті перевищує максимальне значення j_{max} на контакті з'являється напруга, струм періодично змінюється, а контакт випромінює електромагнітні кванти частотою

$$\omega = 2e\nu/\hbar.$$

Оскільки струм Джозефсона пропорційний синусу коректної різниці фаз, появи коливань з частотою Джозефсона означає, що фаза φ стає тепер змінною

$$\varphi = \varphi_0 + \omega t, \quad \frac{d\varphi}{dt} = \omega = 2e\nu/\hbar.$$

Наведена рівність називається співвідношенням частот Джозефсона. За її допомогою вдалося визначити заряд електрона з точністю, суттєво вищою, ніж це робилося раніше.

Слід підкреслити, що величина критичного струму Джозефсона дуже чутлива до магнітного поля (магнітного потоку Φ через контакт) [5, 7, 8, 9].

§ 3.2. Функції Гріна в теорії SNS контакту

Функцію Гріна задачі про SNS контакт в прийнятій моделі щодо $\nabla(z)$ можна побудувати, знаючи повну систему власних функцій рівнянь Боголюбова на спектрі. Зараз ми скористаємося представленням функцій Гріна у вигляді розкладів по власних функціях

$$G_{on}(t, t') = \sum_{\lambda} \frac{u_{\lambda}(t)u_{\lambda}^*(t')}{i\omega_n - \varepsilon_{\lambda}}, \quad (3.1)$$

$$F_{on}(t, t') = \sum_{\lambda} \frac{u_{\lambda}(t)u_{\lambda}^*(t')}{i\omega_n - \varepsilon_{\lambda}}, \quad (3.2)$$

де $u_\lambda(t)$ та $v_\lambda(t)$ задовольняють рівняння Боголюбова

$$\begin{cases} i \frac{du_\lambda(t)}{dt} + \Delta(v_0 x t) v_\lambda(t) = -\varepsilon_\lambda u_\lambda(t) \\ i \frac{dv_\lambda(t)}{dt} - \Delta^*(v_0 x t) u_\lambda(t) = \varepsilon_\lambda u_\lambda(t), \quad t = \frac{z}{v_0 x}. \end{cases} \quad (3.3)$$

Розглядаємо квазікласичні рівняння, сукупність ε_λ становить спектр задачі, λ - квантові числа, які фіксують "вектор стану" - двокомпонентний стовпчик $\begin{pmatrix} u_\lambda(t) \\ v_\lambda(t) \end{pmatrix}$; $\Delta(z) = \Delta \exp\left(\frac{i\varphi}{2} \sin z\right)$ при $|z| > d/2$ в нормальній прошарку ($|z| < d/2, \Delta(z) = 0$).

При розгляді рівнянь (3.3) в надпровідних областях $|z| > d/2$ (або $|t| > a = \frac{d}{2v_0 x}$) корисно скомпенсувати фазу параметра порядку, поклавши $v_\lambda(t) = \exp\left(-\frac{i\varphi}{2} \operatorname{sign} z\right) \tilde{v}_\lambda(t)$. Розв'язок системи для $u_\lambda(t), \tilde{v}_\lambda(t)$, в яку входить дійсна стала Δ , будемо шукати у вигляді

$$u_\lambda(t) = a_\lambda \exp(i\xi_\lambda t), \quad \tilde{v}_\lambda(t) = b_\lambda \exp(i\xi_\lambda t).$$

Сталі a_λ та b_λ задовольняють лінійні однорідні алгебричні рівняння

$$\begin{aligned} (\varepsilon_\lambda - \xi_\lambda) a_\lambda + \Delta b_\lambda &= 0, \\ \Delta a_\lambda + (\varepsilon_\lambda + \xi_\lambda) b_\lambda &= 0. \end{aligned}$$

Для існування нетривіальних розв'язків цієї системи має виконуватися співвідношення

$$\varepsilon_\lambda^2 - \xi_\lambda^2 - \Delta^2 = 0,$$

тобто $\xi_\lambda = \pm \sqrt{\varepsilon_\lambda^2 - \Delta^2}$.

Для $\varepsilon_\lambda^2 > \Delta^2$ маємо дві можливості вибору знаку кореня, спектр є неперервний, а власні функції обмежені. Випадок дискретного спектра, для якого $\varepsilon_\lambda^2 < \Delta^2$, розглянемо згодом.

Фіксуємо знак $+$ перед коренем у виразі для ξ_λ , маємо

$$\left(\varepsilon_\lambda - \sqrt{\varepsilon_\lambda^2 - \Delta^2}\right) a_\lambda = -\Delta b_\lambda,$$

звідки $a_\lambda = -\Delta / N_\lambda$, $b_\lambda = (\varepsilon_\lambda - \sqrt{\varepsilon_\lambda^2 - \Delta^2}) / N_\lambda$, множник нормування N_λ знаходимо з умови $a_\lambda^2 + b_\lambda^2 = 1$, що дає $N_\lambda^2 = 2\varepsilon_\lambda (\varepsilon_\lambda - \sqrt{\varepsilon_\lambda^2 - \Delta^2})$. Звертаємо увагу на те, що ε_λ може бути як позитивне, так і негативне, формули (3.1) передбачають сумачію по квантовому числу $\text{sign}\varepsilon(\lambda = (\nu, \text{sign}\varepsilon))$. Тому

$$a_\lambda = -\frac{1}{\sqrt{2}} \sqrt{1 + \frac{\sqrt{\varepsilon_\lambda^2 - \Delta^2}}{\varepsilon_\lambda}} \equiv u_\lambda, \quad b_\lambda = -\frac{1}{\sqrt{2}} \sqrt{1 - \frac{\sqrt{\varepsilon_\lambda^2 - \Delta^2}}{\varepsilon_\lambda}} \text{sign}\varepsilon_\lambda \equiv \nu_\lambda \text{sign}\varepsilon_\lambda.$$

зауважимо, що $u_\lambda \nu_\lambda = -\frac{\Delta}{2|\varepsilon_\lambda|}$. При виборі негативного значення кореня у виразі для ξ_λ ,

$$N_\lambda^2 = 2\varepsilon_\lambda (\varepsilon_\lambda + \sqrt{\varepsilon_\lambda^2 + \Delta^2}), \quad a_\lambda = \nu_\lambda, \quad b_\lambda = u_\lambda \text{sign}\varepsilon_\lambda.$$

Таким чином, в області $t \leq -a$ розв'язок є лінійною комбінацією двох частинних розв'язків

$$\begin{pmatrix} u_\lambda(t) \\ \nu_\lambda(t) \end{pmatrix} = A_\lambda \begin{pmatrix} u_\lambda \\ \nu_\lambda \text{sign}\varepsilon_\lambda \exp(i\varphi/2) \end{pmatrix} e^{i\xi_\lambda t} + B_\lambda \begin{pmatrix} \nu_\lambda \\ u_\lambda \text{sign}\varepsilon_\lambda \exp(i\varphi/2) \end{pmatrix} e^{-i\xi_\lambda t}, \quad t \leq -a. \quad (3.4)$$

При цьому в обох доданках $\xi_\lambda = \sqrt{\varepsilon_\lambda^2 - \Delta^2}$.

Аналогічно виглядають розв'язки при $t \geq -a$, лише знак перед фазою змінюється на протилежний. Отже, при $t \leq -a$ маємо

$$\begin{pmatrix} u_\lambda(t) \\ \nu_\lambda(t) \end{pmatrix} = C_\lambda \begin{pmatrix} u_\lambda \\ \nu_\lambda \text{sign}\varepsilon_\lambda \exp(i\varphi/2) \end{pmatrix} e^{i\xi_\lambda t} + D_\lambda \begin{pmatrix} \nu_\lambda \\ u_\lambda \text{sign}\varepsilon_\lambda \exp(i\varphi/2) \end{pmatrix} e^{-i\xi_\lambda t}. \quad (3.5)$$

В нормальному проширці рівняння для $u_\lambda(t)$ та $\nu_\lambda(t)$ стають незалежними, довільний розв'язок виглядає так

$$\begin{pmatrix} u_\lambda(t) \\ \nu_\lambda(t) \end{pmatrix} = \mu_\lambda \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} e^{i\varepsilon_\lambda t} + \nu_\lambda \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} e^{-i\varepsilon_\lambda t}, \quad |t| \leq a. \quad (3.6)$$

Наша задача має спільні риси з добре вивченою задачею квантової механіки про частинку в полі одновимірної потенціальної ями. В обох випадках крім неперервного спектра, який відповідає станам з енергією вище ями з розв'язками, що описується обмеженими, але квадратично не

інтегрованими функціями, є дискретний спектр, власні функції якого квадратично інтегровані. У нашому випадку дискретним є спектр збуджень нижче Δ , тобто $\varepsilon_\lambda^2 < \Delta^2$. В цьому випадку при $t > a$ маємо розв'язок

$$\begin{pmatrix} u_\lambda(t) \\ v_\lambda(t) \end{pmatrix} = \alpha_\lambda \begin{pmatrix} \frac{\varepsilon_\lambda + i\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2}}{\Delta} \\ -\exp(-i\varphi/2) \end{pmatrix} \exp\{-\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2}t\}, \quad (3.7)$$

який експоненціально спадає при $t \rightarrow \infty$, а при $t \leq -a$

$$\begin{pmatrix} u_\lambda(t) \\ v_\lambda(t) \end{pmatrix} = \beta_\lambda \begin{pmatrix} \frac{\varepsilon_\lambda - i\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2}}{\Delta} \\ -\exp(-i\varphi/2) \end{pmatrix} \exp\{\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2}t\}, \quad (3.8)$$

розв'язок зникає при $t \rightarrow -\infty$.

В області $|t| \leq a$ розв'язок збігається з (3.6).

Розв'язки всіх типів мають бути зшиті за неперервністю в точках $t = \pm a$. Розгляньмо цю процедуру спочатку для неперервного спектра. Зшив у точці $t = -a$ з розв'язком (3.6) дає для коефіцієнтів μ_λ та ν_λ значення

$$\begin{aligned} \mu_\lambda &= A_\lambda u_\lambda \exp\{i(\varepsilon_\lambda - \xi_\lambda)a\}, \\ \nu_\lambda &= A_\lambda v_\lambda \exp\{-i(\varepsilon_\lambda + \xi_\lambda)a + i\varphi/2\}. \end{aligned} \quad (3.9)$$

Після підстановки (3.9) в (3.1) знаходимо, отже, такий розв'язок рівнянь в нормальному прошарку

$$A_\lambda \begin{pmatrix} u_\lambda \exp\{i\varepsilon_\lambda(a+t) - i\xi_\lambda a\} \\ v_\lambda \operatorname{sign}\varepsilon_\lambda \exp\{-i\varepsilon_\lambda(a+t) - i\xi_\lambda a + i\varphi/2\} \end{pmatrix}.$$

Цікаво, що при відбитті хвилі квазічастинка електронного типу перетворюється на квазічастинку діркового типу. Це специфічне відбиття отримало назву андріївського: воно було виявлено вперше при розгляді проміжного стану надпровідників I роду. Внаслідок впливу на нормальний прошарок надпровідників зліва і справа, вага збуджень електронного чи діркового типу виявляється вже не 1 та 0, а дається величинами u_λ та v_λ . що є виявом ефекту близькості.

Нарешті, зшив у точці $t = a$ дає значення коефіцієнтів C_λ та D_λ :

$$\begin{aligned}
C_\lambda &= A_\lambda \left(\cos \gamma \lambda + i \frac{\varepsilon_\lambda}{\xi_\lambda} \sin \gamma \lambda \right) \exp\{-2i\xi_\lambda + i\varphi/2\} \\
D_\lambda &= A_\lambda \frac{i\Delta e^{i\varphi/2}}{\xi_\lambda} \sin \gamma \lambda \operatorname{sign} \varepsilon_\lambda.
\end{aligned} \tag{3.10}$$

Другий лінійно незалежний розв'язок для неперервного спектра отримаємо, беручи в області $t \geq a$ тільки експоненту зі знаком мінус. Будемо позначати коефіцієнти в такому розв'язку тими ж літерами, але з позначкою тільда. Отже, покладаємо $\tilde{C} = 0$, тобто

$$\begin{pmatrix} u_\lambda(t) \\ v_\lambda(t) \end{pmatrix} = \tilde{D}_\lambda \begin{pmatrix} v_\lambda \\ u_\lambda \operatorname{sign} \varepsilon_\lambda \exp(i\varphi/2) \end{pmatrix} e^{-i\xi_\lambda t}, \quad t \geq a \tag{3.11}$$

і виконуємо зшив з функціями в інших областях. Отримуємо

$$\tilde{\mu}_\lambda = \tilde{D}_\lambda v_\lambda e^{-i(\varepsilon_\lambda + \xi_\lambda)a}, \quad \tilde{v}_\lambda = \tilde{D}_\lambda u_\lambda \operatorname{sign} \varepsilon_\lambda e^{i(\varepsilon_\lambda - \xi_\lambda)a - i\varphi/2},$$

а також

$$\begin{aligned}
\tilde{A}_\lambda &= \tilde{D}_\lambda \frac{i\Delta e^{-i\varphi/2}}{\xi_\lambda} \sin \gamma \lambda \operatorname{sign} \varepsilon_\lambda. \\
\tilde{B}_\lambda &= \tilde{D}_\lambda \left(\cos \gamma \lambda + i \frac{\varepsilon_\lambda}{\xi_\lambda} \sin \gamma \right) \exp\{-2i\xi_\lambda a - i\varphi/2\}.
\end{aligned} \tag{3.12}$$

Займемося тепер зшивом розв'язків, які відповідають дискретному спектру.

З умов неперервності в точках $\pm a$ випливають такі рівняння

$$\begin{aligned}
\alpha_\lambda \frac{\varepsilon_\lambda + i\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2}}{\Delta} \exp\left\{-\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2} a\right\} &= \mu_\lambda e^{i\varepsilon_\lambda a}, \\
-\alpha_\lambda \exp(-i\varphi/2) \exp\left\{-\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2} a\right\} &= v_\lambda e^{-i\varepsilon_\lambda a}, \\
\beta_\lambda \frac{\varepsilon_\lambda - i\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2}}{\Delta} \exp\left\{-\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2} a\right\} &= \mu_\lambda e^{-i\varepsilon_\lambda a}, \\
-\beta_\lambda \exp(i\varphi/2) \exp\left\{-\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2} a\right\} &= v_\lambda e^{i\varepsilon_\lambda a}.
\end{aligned} \tag{3.13}$$

Ця система є сумісною, якщо виконується рівняння

$$\operatorname{tg}(2a\varepsilon_\lambda - \varphi/2) = \frac{\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2}}{\varepsilon_\lambda}. \tag{3.14}$$

Трансцендентне рівняння (3.14) визначає дискретний спектр задачі.

Зауважимо, що з рівнянь (3.13) випливають такі рівності

$$|v_\lambda|^2 = |\mu_\lambda|^2, \quad |\beta_\lambda|^2 = |\alpha_\lambda|^2, \quad |\mu_\lambda|^2 = |\alpha_\lambda|^2 \exp\left\{-2a\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2}\right\} \quad (3.15)$$

Маючи їх, легко знайти віднормований розв'язок, що відповідає дискретному спектру. Обчислимо інтеграл нормування

$$2|\alpha_\lambda|^2 \int_a^\infty \exp\left\{-2t\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2}\right\} dt - 2|\beta_\lambda|^2 + 2|\beta_\lambda|^2 \int_{-\infty}^a \exp\left\{2t\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2}\right\} dt + 2a(|C_\lambda|^2 + |D_\lambda|^2) = 1,$$

або

$$\frac{|\alpha_\lambda|^2 + |\beta_\lambda|^2}{\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2}} \exp\left\{-2a\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2}\right\} + 2a(|\mu_\lambda|^2 + |v_\lambda|^2) = 1.$$

Беручи до уваги (3.15), отримуємо

$$|\mu_\lambda|^2 = \frac{1}{2} \left(2a + \frac{1}{\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2}} \right)^{-1}. \quad (3.16)$$

Визначимо також глобальну константу $|A_\lambda|^2$, яка фігурує у розв'язках неперервного спектра. (Зауважимо, що $|\tilde{D}_\lambda|^2 = |A_\lambda|^2$ з міркувань симетрії). Для її обчислення можна скористатися умовою повноти

$$\sum_\lambda u_\lambda(t) u_\lambda^*(t') = \delta(t - t'). \quad (3.17)$$

Це тим доречніше, що перевірка повноти - важливий контроль правильності розв'язку задачі. Достатньо розглянути асимптотичну форму рівності (3.17) при великих за модулем t та t' . Це дозволяє не брати до уваги розв'язків, які відповідають дискретному спектру, оскільки останні при $|t| \geq a$ експоненціально спадають на нескінченності.

Нагадаємо, що сумація по λ означає: 1) додавання внесків від розв'язків обох типів, 2) сумацію по двох значеннях $sign\varepsilon$, 3) сумацію по ξ , а власне, інтеграцію:

$$\sum_{\xi > 0} \dots = \frac{1}{2\pi} \int_0^\infty d\xi \dots$$

Нехай $t \gg a, t' \gg a$. Внесок від розв'язку першого типу в цій області дорівнює

$$\sum_\lambda \left(C_\lambda u_\lambda e^{i\xi_\lambda t} + D_\lambda v_\lambda e^{-i\xi_\lambda t} \right) \left(C_\lambda^* u_\lambda e^{-i\xi_\lambda t'} + D_\lambda^* v_\lambda e^{i\xi_\lambda t'} \right) \quad (3.18)$$

а внесок від розв'язку другого типу

$$\sum_{\lambda} |\tilde{D}_{\lambda}|^2 v_{\lambda}^2 e^{-i\xi(t-t')}. \quad (3.19)$$

Врахуємо, що при розкритті дужок в (3.18) достатньо зберегти члени, в яких експоненти мають різницю аргументів $t-t'$ — члени з сумою $t+t'$ можуть бути відкинуті як такі, що не ведуть до особливості δ -функцій. Отже, маємо

$$\begin{aligned} & \sum_{\lambda} \left\{ |C_{\lambda}|^2 u_{\lambda}^2 e^{i\xi_{\lambda}(t-t')} + |D_{\lambda}|^2 e^{-i\xi_{\lambda}(t-t')} \right\} = \\ & = \sum_{\lambda} |A_{\lambda}|^2 \left\{ u_{\lambda}^2 \left(\cos^2 \gamma\lambda + \frac{\varepsilon_{\lambda}^2}{\xi_{\lambda}^2} \sin^2 \gamma\lambda \right) e^{i\xi_{\lambda}(t-t')} + v_{\lambda}^2 \frac{\Delta^2}{\xi_{\lambda}^2} \sin^2 \gamma\lambda e^{i\xi_{\lambda}(t-t')} \right\}, \end{aligned} \quad (3.20)$$

а також

$$\sum_{\lambda} |\tilde{D}_{\lambda}|^2 v_{\lambda}^2 e^{-i\xi_{\lambda}(t-t')}.$$

Як вже зазначалося, з міркувань ліво-правої симетрії $|\tilde{D}_{\lambda}|^2 = |A_{\lambda}|^2$, внаслідок

чого обидва внески об'єднуються вельми просто. Оскільки

$\cos^2 \gamma\lambda + \frac{\varepsilon_{\lambda}^2}{\xi_{\lambda}^2} \sin^2 \gamma\lambda = 1 + \frac{\Delta^2}{\xi_{\lambda}^2} \sin^2 \gamma\lambda$, отримуємо такий вираз для суми обох внесків

$$\sum_{\lambda} |A_{\lambda}|^2 \left(1 + \frac{\Delta^2}{\xi_{\lambda}^2} \sin^2 \gamma\lambda \right) \left(u_{\lambda}^2 e^{i\xi_{\lambda}(t-t')} + v_{\lambda}^2 e^{-i\xi_{\lambda}(t-t')} \right).$$

Покладімо

$$|A_{\lambda}|^2 = \left(1 + \frac{\Delta^2}{\xi_{\lambda}^2} \sin^2 \gamma\lambda \right)^{-1} = \frac{\xi_{\lambda}^2}{\xi_{\lambda}^2 \cos^2 \gamma + \varepsilon_{\lambda}^2 \sin^2 \gamma\lambda}. \quad (3.21)$$

Тоді матимемо

$$\sum_{\lambda} \left(u_{\lambda}^2 e^{i\xi(t-t')} + v_{\lambda}^2 e^{-i\xi_{\lambda}(t-t')} \right). \quad (3.22)$$

Проведемо сумачію по $sign\varepsilon$. Тоді залишиться єдиним параметр сумачіі

$\xi > 0$. Розкриваючи суму по знаку енергії, по знаку енергії, у такому

вигляді

$$\begin{aligned} & \sum_{\xi > 0} \left[\left(u^2(\xi) + v^2(\xi) \right) e^{i\xi(t-t')} + \left(v^2(\xi) + u^2(\xi) \right) e^{-i\xi(t-t')} \right] = \\ & = \sum_{\xi > 0} \left(e^{i\xi(t-t')} + e^{-i\xi(t-t')} \right) \rightarrow \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} e^{i\xi(t-t')} d\xi = \delta(t-t'). \end{aligned}$$

Ми перевірили повноту системи знайдених розв'язків, а разом визначили коефіцієнт нормування $|A_\lambda|^2$.

Займемося тепер побудовою функції Гріна. Розглянемо область $t \geq a, t' \geq a$. Обчислимо спершу внесок станів неперервного спектра $G_{\omega_n}^C(t, t')$. За визначенням

$$G_{\omega_n}^C(t, t') = \sum_{\lambda} \frac{u_{\lambda}(t)u_{\lambda}^*(t')}{i\omega - \varepsilon_{\lambda}},$$

де сума береться тільки за неперервним спектром, при цьому слід врахувати як розв'язок першого типу

$$u_{\lambda}^I(t) = C_{\lambda}u_{\lambda}e^{i\xi_{\lambda}t} + D_{\lambda}v_{\lambda}e^{-i\xi_{\lambda}t},$$

так і другого типу:

$$u_{\lambda}^{II}(t) = \tilde{D}_{\lambda}v_{\lambda}e^{-i\xi_{\lambda}t}.$$

Отже

$$\begin{aligned} G_{\omega_n}^C(t, t') &= \sum_{\lambda} \frac{(C_{\lambda}u_{\lambda}e^{i\xi_{\lambda}t} + D_{\lambda}v_{\lambda}e^{-i\xi_{\lambda}t})(C_{\lambda}^*u_{\lambda}e^{-i\xi_{\lambda}t'} + D_{\lambda}^*v_{\lambda}e^{i\xi_{\lambda}t'})}{i\omega_n - \varepsilon_{\lambda}} + \\ &+ \sum_{\lambda} \frac{|\tilde{D}_{\lambda}|^2 v_{\lambda}^2 e^{-i\xi_{\lambda}(t-t')}}{i\omega_n - \varepsilon_{\lambda}} = \\ &= \sum_{\lambda} \frac{|C_{\lambda}|^2 u_{\lambda}^2 e^{i\xi_{\lambda}(t-t')} + |D_{\lambda}|^2 v_{\lambda}^2 e^{-i\xi_{\lambda}(t-t')} + |\tilde{D}_{\lambda}|^2 v_{\lambda}^2 e^{-i\xi_{\lambda}(t-t')}}{i\omega_n - \varepsilon_{\lambda}} + \\ &+ \sum_{\lambda} u_{\lambda}u_{\lambda} \frac{C_{\lambda}D_{\lambda}^* e^{i\xi_{\lambda}(t+t')} + D_{\lambda}C_{\lambda}^* e^{-i\xi_{\lambda}(t+t')}}{i\omega_n - \varepsilon_{\lambda}}. \end{aligned} \quad (3.23)$$

Як легко переконатися, перша сума в (3.23), що є функцією різниці аргументів $t-t'$, збігається з функцією Гріна просторово однорідного надпровідника.

Справді, ця сума дорівнює

$$\sum_{\lambda} \frac{|A_{\lambda}|^2}{i\omega_n - \varepsilon_{\lambda}} \left\{ \left(\cos^2 \gamma_{\lambda} + \frac{\varepsilon_{\lambda}}{\xi_{\lambda}^2} \sin^2 \gamma_{\lambda} \right) u_{\lambda}^2 e^{i\xi_{\lambda}(t-t')} + \left(\frac{\Delta^2}{\xi_{\lambda}^2} \sin^2 \gamma_{\lambda} + 1 \right) v_{\lambda}^2 e^{-i\xi_{\lambda}(t-t')} \right\} =$$

$$\begin{aligned}
&= \sum_{\lambda} \frac{u_{\lambda}^2 e^{i\xi_{\lambda}(t-t')} + v_{\lambda}^2 e^{-i\xi_{\lambda}(t-t')}}{i\omega_n - \varepsilon_{\lambda}} = \\
&= \sum_{\xi > 0} \left(\frac{u_{\lambda}^2}{i\omega_n - \varepsilon_{\lambda}} + \frac{v_{\lambda}^2}{i\omega_n + \varepsilon_{\lambda}} \right) e^{i\xi_{\lambda}(t-t')} + \left(\frac{v_{\lambda}^2}{i\omega_n - \varepsilon_{\lambda}} + \frac{u_{\lambda}^2}{i\omega_n + \varepsilon_{\lambda}} \right) e^{-i\xi_{\lambda}(t-t')} = \\
&= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} d\xi \left(\frac{u_{\lambda}^2}{i\omega_n - \varepsilon_{\lambda}} + \frac{v_{\lambda}^2}{i\omega_n + \varepsilon_{\lambda}} \right) e^{i\xi_{\lambda}(t-t')} = -\frac{i\omega_n}{2\pi} d\xi \frac{e^{i\xi_{\lambda}(t-t')}}{\omega_n^2 + \Delta^2 + \xi^2} - \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} d\xi \cdot \xi \frac{e^{i\xi_{\lambda}(t-t')}}{\omega_n^2 + \Delta^2 + \xi^2} = \\
&= \frac{1}{2i} \left(\frac{\omega_n}{\tilde{\omega}_n} + \text{sign}(t-t') \right) e^{-\tilde{\omega}_n |t-t'|}, \quad \tilde{\omega}_n = \sqrt{\omega_n^2 + \Delta^2}.
\end{aligned}$$

Доданок в (3.23), який залежить від суми $t+t'$, обчислимо з урахуванням того, що

$$C_{\lambda} D_{\lambda}^* = -\frac{i\Delta}{\xi_{\lambda}^2} |A_{\lambda}|^2 (\xi_{\lambda} \cos \gamma_{\lambda} + i\varepsilon_{\lambda} \sin \gamma_{\lambda}) \sin \gamma_{\lambda} e^{-2i\xi_{\lambda}a} \text{sign} \varepsilon_{\lambda}.$$

Після підстановки значень всіх коефіцієнтів відповідний внесок дорівнюватиме

$$\frac{i\Delta^2}{\xi_{\lambda}^2} \sum_{\lambda} \frac{1}{\varepsilon_{\lambda} (i\omega_n - \varepsilon_{\lambda})} \left(\frac{\sin \gamma_{\lambda}}{\xi_{\lambda} \cos \gamma_{\lambda} - i\varepsilon_{\lambda} \sin \gamma_{\lambda}} e^{i\xi_{\lambda}(t+t'-2a)} - \frac{\sin \gamma_{\lambda}}{\xi_{\lambda} \cos \gamma_{\lambda} + i\varepsilon_{\lambda} \sin \gamma_{\lambda}} e^{-i\xi_{\lambda}(t+t'-2a)} \right).$$

Заміною $\xi \rightarrow -\xi$ обидва доданки об'єднуються. Переходячи до інтегрування по ξ , маємо

$$\begin{aligned}
&\frac{i\Delta^2}{4\pi} \int_{-\infty}^{\infty} d\xi \sum_{\text{sign} \varepsilon} \frac{1}{\varepsilon_{\lambda} (i\omega_n - \varepsilon_{\lambda})} \cdot \frac{\sin \gamma_{\lambda}}{\xi_{\lambda} \cos \gamma_{\lambda} - i\varepsilon_{\lambda} \text{sign} \gamma_{\lambda}} e^{i\xi_{\lambda}(t+t'-2a)} = \\
&= \frac{i\Delta^2}{4\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{d\xi}{\varepsilon} \left\{ \frac{1}{i\omega_n - \varepsilon} \cdot \frac{\sin \gamma_{-}}{\xi \cos \gamma_{-} - i\varepsilon \text{sign} \gamma_{-}} + \frac{1}{i\omega_n + \varepsilon} \cdot \frac{\sin \gamma_{+}}{\xi \cos \gamma_{+} - i\varepsilon \text{sign} \gamma_{+}} \right\} e^{i\xi_{\lambda}(t+t'-2a)}. \tag{3.24}
\end{aligned}$$

Як наслідок внесок в функцію Гріна від станів неперервного спектра має такий вираз.

$$\begin{aligned}
G_{\omega_n}^C(t, t') &= \frac{1}{2i} \left(\frac{\omega_n}{\tilde{\omega}_n} + \text{sign}(t-t') \right) e^{-\tilde{\omega}_n |t-t'|} + \\
&+ \frac{i\Delta^2}{4\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{d\xi}{\varepsilon} \left\{ \frac{1}{i\omega_n + \varepsilon} \cdot \frac{\sin \gamma_{+}}{\xi \cos \gamma_{+} - i\varepsilon \text{sign} \gamma_{+}} + \frac{1}{i\omega_n - \varepsilon} \cdot \frac{\sin \gamma_{-}}{\xi \cos \gamma_{-} - i\varepsilon \text{sign} \gamma_{-}} \right\} e^{i\xi_{\lambda}(t+t'-2a)}. \tag{3.25}
\end{aligned}$$

В цьому виразі можна спрямувати $t \rightarrow a, t' \rightarrow a$ і отримати функцію Гріна також в нормальному проширці.

Тепер побудуємо внесок до функції Гріна від станів дискретного спектра, взявши функцію $u_\lambda(t)$ при $t \geq a$. На основі формул (3.7), (3.15) та (3.16) отримуємо

$$G_{\omega_n}^d(t, t') = \frac{1}{2} \sum_{\lambda} \frac{\exp\left\{\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2} (2a - t - t')\right\}}{(i\omega_n - \varepsilon_\lambda)(2a + (\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2)^{-1/2})}. \quad (3.26)$$

Тут сумація ведеться по $\text{sign } \varepsilon_\lambda$ та по всіх коренях трансцендентного рівняння (3.14).

Залишається обчислити інтеграл в (3.25). Це робиться за допомогою теореми про рештки. Внески дають полюси, які визначаються нулями знаменників $\xi \cos(2a\varepsilon \pm \varphi/2) - i\varepsilon \sin(2a\varepsilon \pm \varphi/2)$, тобто власними значеннями дискретного спектра, а також нулями виразів $i\omega_n \pm \varepsilon$ тобто, при значеннях $\xi = i\sqrt{\omega_n^2 + \Delta^2}$. Зауважимо також, що оскільки підінтегральна функція в (3.23) парна, ніяких розрізів вона не має.

Можемо застосувати звичайну теорему про рештки, замикаючи контур в верхній або нижній півплощині комплексної змінної ξ .

Надалі покладімо $t = a, t' = a$, оскільки хочемо отримати функцію Гріна на границі нормального прошарку та надпровідника. За теоремою про рештки в полюсі, який відповідає мацубарівським частотам у верхній півплощині ($i\omega_n - \varepsilon, \omega_n > 0$), знаходимо внесок

$$\begin{aligned} & i \frac{\Delta^2}{4\pi} 2\pi i \frac{1}{i\omega_n} \cdot \frac{-i\omega_n}{i\sqrt{\omega_n^2 + \Delta^2}} \frac{\sin(2i\omega_n - \varphi/2)}{i\tilde{\omega}_n \cos(2i\omega_n - \varphi/2) + \omega_n \sin(2i\omega_n - \varphi/2)} = \\ & = \frac{\Delta^2}{i\tilde{\omega}_n} \cdot \frac{\text{sh } k_n}{\tilde{\omega}_n \text{ch } k_n + \omega_n \text{sh } k_n}, \quad k_n = 2\omega_n a + \frac{\varphi}{2}. \end{aligned} \quad (3.27)$$

Якщо об'єднати його з членом $\frac{\omega_n}{2i\tilde{\omega}_n}$, який залишається від просторово однорідної функції Гріна при $t = t'$, отримаємо

$$\frac{1}{2} \frac{\omega_n \text{ch } k_n + \tilde{\omega}_n \text{sh } k_n}{\omega_n \text{sh } k_n + \tilde{\omega}_n \text{ch } k_n}, \quad (3.28)$$

Виникає питання, де ж внески в інтеграл (3.25) від полюсів, що відповідають точкам дискретного спектра, а також вираз (3.26) для внеску в

функцію Гріна від дискретного спектра. Виявляється, що обидва ці внески в сумі дають нуль, отже, вираз (3.28) є остаточною, як і має бути. В цьому неважко переконатися, обчислюючи інтеграл (3.25) до кінця. Справді, обчислимо рештки в полюсах, що визначаються рівняннями для спектра енергій ε_ν .

$$\xi \cos \gamma_- - i\varepsilon \sin \gamma_- = 0.$$

Розгляньмо другий інтеграл в (3.25). Сума рештків, що відповідає полюсам дискретного спектра дорівнює

$$\frac{i\Delta^2}{4\pi} 2\pi i \sum_\nu \frac{1}{(i\omega_n - \varepsilon_\nu)\varepsilon_\nu} \cdot \frac{1}{\left\{ \frac{d}{d\xi} (\xi \operatorname{ctg} \gamma_- - i\varepsilon) \right\} \Big|_{\xi_\nu = i\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\nu^2}}}. \quad (3.29)$$

Похідна знаменника у зазначеній точці дорівнює

$$\left\{ \frac{d}{d\xi} (\xi \operatorname{ctg} \gamma_- - i\varepsilon) \right\} \Big|_{\xi_\nu = i\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\nu^2}} = \frac{\Delta^2}{\varepsilon_\nu} \left(2a + \frac{1}{\sqrt{\Delta^2 - \varepsilon_\nu^2}} \right),$$

отже, (3.29) дорівнює

$$-\frac{1}{2} \sum_\nu \frac{1}{i\omega_n - \varepsilon_\nu} \cdot \frac{1}{2a + (\Delta^2 - \varepsilon_\nu^2)^{-1/2}}.$$

Перший інтеграл в (3.25) дає такий самий вираз, але з протилежним знаком при ε_ν . Запроваджуючи знову індекс $\lambda = (\varepsilon_\nu, \operatorname{sign} \varepsilon_\nu)$, остаточно отримуємо внесок

$$-\frac{1}{2} \sum_\lambda \frac{1}{i\omega_n - \varepsilon_\lambda} \cdot \frac{1}{2a + (\Delta^2 - \varepsilon_\lambda^2)^{-1/2}}.$$

який дорівнює з протилежним знаком $G_{\omega_n}^d(a, a)$.

Отже, справді відбувається знищення сум по коренях трансцендентного рівняння, і ми отримуємо для функції Гріна простий вираз.[2, 15]

ВИСНОВКИ

У роботі описано метод склеювання та метод розкладу за власними функціями для побудови функцій Гріна в квантовій механіці.

Досліджено особливості методу розкладу за власними функціями для систем із дискретним спектром. Ці особливості були розглянуті на прикладі трьох моделей: δ -функційної потенціальної ями, потенціальної ями скінченної глибини та SNS-контакту.

Теоретичний розрахунок показав, що у виразі для функції Гріна системи з дискретним спектром «дискретна» складова скорочується відповідною частиною «неперервної» складової.

Проведений аналіз дає підстави висунути гіпотезу, що знищення «дискретної» складової є загальною закономірністю, а саме для певного класу потенціалів, які дають неперервний і дискретний спектр енергії, у виразі для функції Гріна доданки «дискретної» складової випадають. Формулювання і доведення загальної теореми про це може бути цікавим для сучасної математичної фізики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Feynman R. P. Mathematical Formulation of the Quantum Theory of Electromagnetic Interaction / R. P. Feynman / Physical Review, 1950, 440 p.
2. Свідзинський А. В. Математичні методи теоретичної фізики : Підручник. □ Вид. 4-те, доповн. і переробл. у 2-х томах. Т 2. / А. В. Свідзинський / Київ : 2009, 435 с.
3. Абрикосов А. А., Горьков Л. П., Дзялошинский И. Е. Методы квантовой теории поля в статистической физике / А. А. Абрикосов, Л. П. Горьков, И. Е. Дзялошинский / Москва. Гос. изд-во физ.-мат. Литературы, 1963, 584 с.
4. Свідзинський А. В. Математичні методи теоретичної фізики : Підручник. – Вид. 4-те, доповн. і переробл. у 2-х томах. Т 1. / А. В. Свідзинський / Київ : 2009, 394 с.
5. Свідзинський А. В. Мікроскопічна теорія надпровідності : монографія / А. В. Свідзинський / Луцьк : Волин. нац. ун-т. ім. Лесі Українки, 2011, 420 с.
6. Садовский М. В. Лекции по статистической физике. / М. В. Садовський / Екатеринбург.:ИЭ УрО РАН, 1999, 262 с.
7. Каданов Л. Ф Квантова статистическая механика / Л. Ф. Каданов / Москва : Мир, 1964, 294 с.
8. Schulten K. Notes on Quantum Mechanics / K. Schulten / Department of Physics and Beckman Institute University of Illinois at Urbana, 2000, 390 p.
9. Морс Ф. М., Фешбах Г. Методы теоретической физики / Ф. М. Морс, Г. Фешбах / Москва : ИЛ, 1958, 931 с.
10. Каданов Л., Бейм Г. Методы функции Грина: учеб. пособие / Л. Каданов , Г. Бейм / Москва : Мир, 1964, 127 с.
11. Левитов Л. С., Шитов А. В. Функции Грина в задачах: учеб. пособие / Л. С. Левитов, А. В. Шитов / Москва : Московский физ.-техн. ин-т (гос. ун-т), 1997, 265 с.

12. Lennes K.-M. , Harmans C.J.P.M. Influence of gate voltage on the transport properties of superconductor / K.-M. . Lennes, C. J. P. M. Harmans / 2DEG systems Phys. Rev., 1991, 17 p.
13. Bouchiat V., Vion D., Joyez P., Esteve D., Devoret M.H. Quantum Coherence with a single Cooper pair /V. Bouchiat, D. Vion, P. Joyez, D. Esteve, M.H. Devoret / Physica Scripta, 1998, 16p.
14. Kulik I. O. Observation of Intermediate Quantum-Resistance States of Type-I Superconducting Films in Parallel Magnetic Fields / I. O. Kulik / Phys. Sov. JETP, 1970, 24 p.
15. Hammer J.C., Cuevas J.C., Bergeret F.S., Belzig W. Density of states and supercurrent in diffusive SNS junctions: role of nonideal interfaces and spin-flip scattering / J.C. Hammer, J.C. Cuevas, F.S. Bergeret, W. Belzig / Phys Rev., 2007, 11 p.
16. Virtanen P., Heikkila T. T. Peltier effects in Andreev interferometers. Physical Review / P.Virtanen, T. T. Heikkila / Phys. Rev. 2007, 75 p.